

Franckesche Stiftungen zu Halle

Oeconomiae Salutis Epitome Isagogica

Lange, Joachim Halae Magdeburgicae, MDCCXXX.

VD18 13487469

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

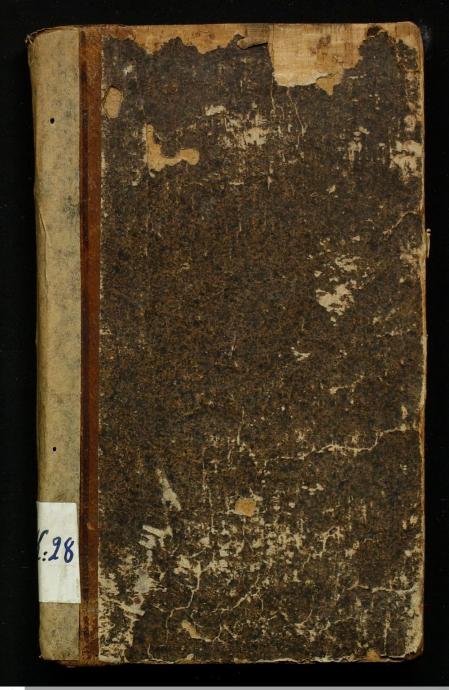
Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

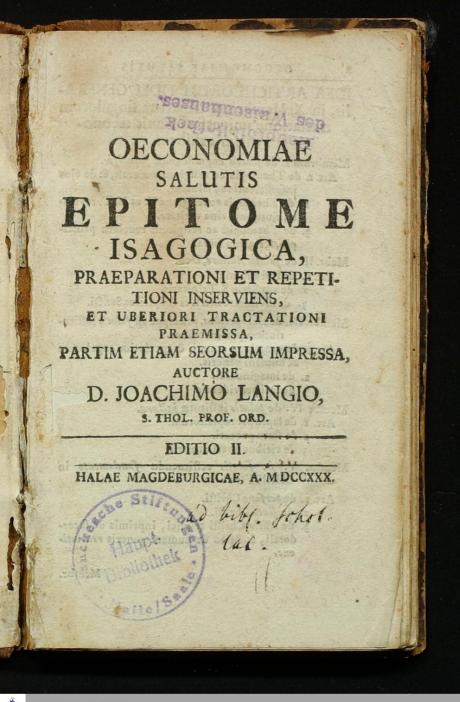
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-211558

Alle 1931 me lunia

IDEA ARTICULORUM FIDEI GENERAlis, in X. Membris & tripartita fingulorum tractatione universam falutis œconomiam exhibens.

L.ib
miam exhibens.
Membrum I. de salutis cognoscendæ principio.
Art. 1. de Theologia as religione naturali, & de ejus
insufficientia ad falutem. ?. 5
2. de Theologia ac religione V. ac N. T. revela-
ta, ejusque divina veritate.
3. de Theologiæ ac religionis revelatæ princi-
pio, scriptura facra.
Mebr. II. de falutis Auctore, Deo.
Art. 1. de Dei effentia.
AII. I. de Del chemena.

Art. 1. de Dei effentia.	10
2. de mysterio S. Trinitatis.	13
3. de divinitate filii Dei & Spiritus Sancti.	15.

Membr. III. de Dei operibus, præcipue ad falutis institutionem pertinentibus.

Art. 1. de creatione mundi, de speciatim angelorum ac humani generis.

2. de imagine Dei.
3. de Dei providentia.

Membr. IV. de falutis institutæ jactura.

Art. 1. de lapsu protoplastorum.

2. de statu peccati.

3. de viribus liberi arbitrii.

Membr. V. de falutis restituendæ fundamente in CHRISTO:

Art. 1. de persona Christi.

2. de statu Christi.

2. de officio Christi triplici, inprimis de sace

3. de officio Christi triplici, inprimis de sacerdotali, & in eo de humani generis redemtione.

Membr.

20

A-m

la-

o 34. tu-

in

29

er-uti-

br.

MEM

EPITOME ISAGOGICA. 3
Membr. VI. de falutis restituendæ mediis, ad ejus ordi-
nem tendentibus: ubi post tractationem
ifagogicam de officio Spiritus S. agit
Art. 1. de verbo Dei, lege & evangelio, & de diversa evangelii œconomia testamentaria, V. & N. 38.
2. de Sacramentis V. & N. Testamenti. 41
3. de ministerio ecclesistico.
Membr. VII. de falutis restituendæ ordine: & quidem respectu beneficiorum conferendorum.
Art. r. de vocatione, conversione & cognatis doctri-
nis.
2. de justificatione & cognata electione. 50 3. de reliquis donis ac bonis gratiæ, ad personas
nas facrofanctæ Trinitatis relatis. \$3.
Membr. VIII. de falutis restituende ordine, respectu poenifen
officiorum, a falvatis falvandisque præstando-
rum: ubi exhibetur compendium doctrine
on moralis. The maker of the
Art. 1. de conscientia, tanquam norma officiorum in- terna.
moralis. Art. 1. de conscientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum.
moralis. Art. 1. de conscientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum.
moralis. Art. 1. de conscientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum. 3. de officiis erga homines, nos ipsos & alios. Membr. IX. de salutus restitute consortibus.
moralis. Art. 1. de conscientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum. 3. de officiis erga homines, nos ipsos & alios. Membr. IX. de salutus restitute consortibus.
moralis. Art. 1. de conscientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum. 3. de officiis erga homines, nos ipsos & alios. 57
moralis. Art. 1. de conscientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum. 3. de officiis erga homines, nos ipsos & alios. Membr. IX. de salutus restiruta consortibus: Art. 1. de ecclesar— 2. de magistratu. 3. de conjugio & statu aconomico. Membr. X. de salutus consumnatione.
moralis. Art. 1. de conscientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum. 3. de officiis erga homines, nos ipsos & alios. Membr. IX. de salutus restituta consortibus: Art. 1. de ecclesia: 2. de magisfratu. 3. de conjugio & statu aconomico. Membr. X. de salutis consumnatione. Art. 1. de resurrectione mortuorum.
Membr. X. de falutis confummatione. Art. 1. de confcientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum. 3. de officiis erga homines, nos ipfos & alios. \$7. Membr. IX. de falutis reflicture confortibus. Art. 1. de ecclehar— 2. de magisfratu. 3. de conjugio & statu economico. Membr. X. de falutis confummatione. Art. 1. de refurrectione mortuorum. 2. de extremo judicio.— 63
Membr. X. de falutis confummatione. Art. 1. de refurrectione mortuorum. 2. de officiis erga Deum. 3. de officiis erga homines, nos ipfos & alios. \$7 Membr. IX. de falutis reflicture confortibus. Art. 1. de ecclehar— 2. de magisfratu. 3. de conjugio & statu economico. Membr. X. de falutis confummatione. Art. 1. de refurrectione mortuorum. 2. de extremo judicio. 3. de vita & morte eterna. 61.
Membr. X. de falutis confummatione. Art. 1. de confcientia, tanquam norma officiorum interna. 2. de officiis erga Deum. 3. de officiis erga homines, nos ipfos & alios. \$7. Membr. IX. de falutis reflicture confortibus. Art. 1. de ecclehar— 2. de magisfratu. 3. de conjugio & statu economico. Membr. X. de falutis confummatione. Art. 1. de refurrectione mortuorum. 2. de extremo judicio.— 63

2 2

NEXUS

NEXUS

horum decem membrorum in catena decem propositionum.

- 1. Deus, e lumine natura nec agnitus, nec cultus, sufficienter, se ac voluntatem suam in scriptura sacra revelavit.
- 2. Deus in seriptura sacra revelatus ratione essentia est spiritus independens, ratione hypostasium est Pater, Filius ac Spiritus Sanctus.
- Deus hic trinunus, creato mundo, quem etiam per providentiam confervat ac regit, genus humanum ad fuam imaginem condidit.
- 4. Imago hac Dei amifia est, statu peccati & defectu virium spiritualium in locum ejus succedente.
- 5. Filius autem Dei, a Patre ad ἐνσάςκωση missus, in reflituendæ divinæ imaginis finem, in statu exinunitionis nos redemit, & in statu exaltationis salutem nobis applicat.
- 6. Hæc falutis applicatio a Spiritu Sancto, verbi & facramentorum mediis adhibitis, ordinata est per ministerium ecclesiasticum.
- 7. Digna horum mediorum admissio constituit salutta
- 8. Beneficia vero digne recepta & collocata in statu bonæ conscientiæ gignunt officia debita, & quidem erga Deum, nos ipsos & alios homines.
- Officia ista, cum genuino beneficiorum usu, præstanda sunt generatim in ecclesia, & speciatim a singulis istius ordinibus.
- 10. Ecclesiæ vero ad felutis admissæ consummationem imminent novissima, resurrectio mortuorum, extremum judicium & vita æterna.

MEM-

MEMBRUM I. DE SALUTIS COGNOSCENDÆ PRINCIPIO.

ARTICULUS I. DE THEOLOGIA AC RELIGIONE NA. TURALLU

ubi aditus ad tractationem fit in doctrina de immortalitate animæ.

r. Cognoscendi sapiendique initium merito facimus ab anima nostra. etrgunent. 3

s. Anima humana habet facultatem intellectus & voluntatis libera. Probaff agperientian, ein

a. Anima humana est spiritus. org o

4. Anima humana est immortalis. arg 18 cl. acomo fully pena

5. Anima humana, corpori fuperites, est fui iplius fa-

ralibus & caducis. Art . 3

7. Anima pro objectis suis primariis & maxime propriis habet res spirituales & aternas, ipfi ad beandum convenientes, ary . Z.

Fionsetarium. Genuina psychologia nobis infinuat ac injungit studium Theologiæ naturalis ac revelatæ.

Theorema. Regressus caussarum & effectuum per lineam rectam & per circulum est absurdus & impossibilis. any D.

p. 1 - 6

TRACTATIO.

I. IPSA THEOLOGIA: ubi Deus, tanquam Spiritus independens ac infinitus, & hujus universi couffa intelligens ac liberrima, & humani generis legulatur ac judex, cofideratur

1. Ratione EXISTENTIA: ubi argumenta Coll p. 221. IV. defumta a microcofmo: quorum defumitur

Primum ab anima humanu, que necab eterno fuit, nec a se ipsa, sed a caussa libera & intelligente.

Secundum a corpere bumano, quod itidem in regreffu

greffu ad majores non est æternum, neca fe ipfo, fed a caussa efficiente, Deo. La carro de maio phylica ha c Tertium a propagatione generic humani, nos remittente ad stemma suum primum, quod nec æternum est, nec a se ipso, sed a caussa efficiente Deo.

Quartum a dictamine conscientiæ, quod, tanquam lex nature infita, nos remittit ad legislatorem, Deum.

P.8. 9. 10.

11 6

a macrocofino: quorum desumitur

e Primum & generale a mundo, tanquam non æterno, sed condito a caussa efficiente, Deo.

J Secundum, a mgtu in universo cuptingenti & aptissimo, nos ad motorem primum, Deum remitrente.

9/ Tertium a rerum finibus, ex effectu & eventu notis, &ex earum natura ad fines istos'obtinendos aprata. h? Quartum a mechanico & contingenti mundi ordine, caussam ordinantem, intelligentem & liberam, Deum, indicante.

2. Ratione ESSENTIÆ: secundum quam Deus est spi-y ritus independens ac infinitus, fua habens attributa: quæ funt

· Generalia, quæ e notione fummæ perfectionis refultant, v. g. unitas, veritas, bonitas, eternitas, immensitas &c. Coll p 224.

Specialia, feu respectiva, que respectum habent ad facultates spiritui proprias, intellectum & voluntatem: ubi

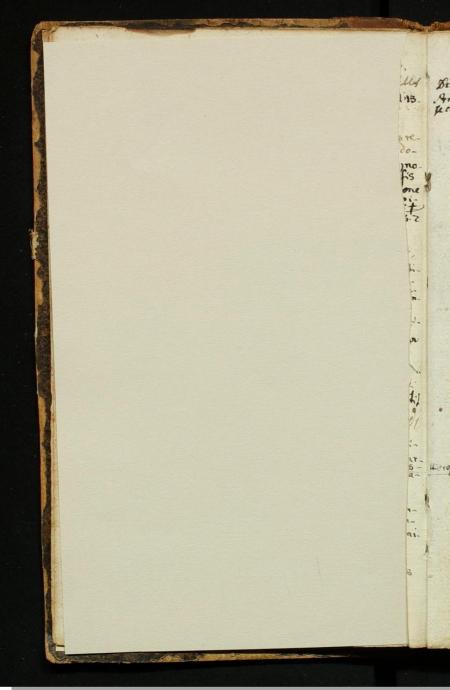
Intellectus eft omniscientia, sapientia, prudentia, 226 Voluntatis est libertas, omnipotentia, gratia, justitia & lanctitas. F 12 225

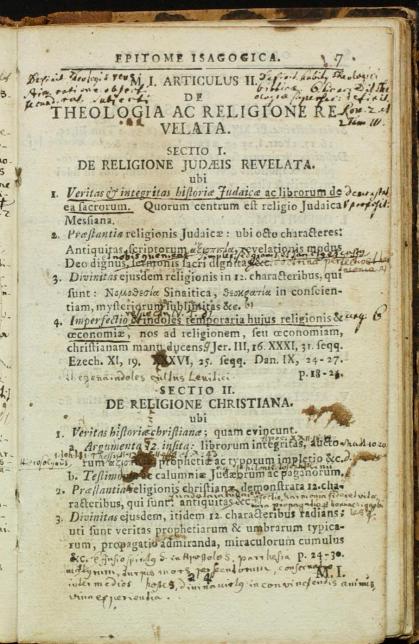
3. Ratione OPERUM creationis, providentia & judicia extremi, in quibus attributa fe exferunt.

4. Ratione CULTUS, feu religionis: ubi ratione intellectus Dei agnitio, ratione voluntaris fiducia, reverentia & amor p. I I . 23.

II. INSUFFICIENTIA AD SALUTEM, polita in erroribus & defestibus dogmaticis, moralibus, dy bistoripag, 2 4 2. Jepu Membr.

M. I. ARTICULUS III.

DE

SCRIPTURA SACRA.

Sedes doctrina. Pf. XIX. CXIX. Jo. V, 38.39. 2 Tim. III, 15. 16. 17. 1 Petr. I, 23. 25. 2 Petr. I, 19. 20. er. &c. ler xxin. 29 101.

Definitio. Scriptura facra est verbum Dei scriptum, prophetis & spostolis divinitus inspiratum, nes in fidei mysteriis & vitæ præceptis ad salutem erudiens.

TRACTATIO.

I. DEFINITUM, Scriptura facra, verbo angustior: nama o ubi scribendi initium fecit ipse Deus in decalogi tabulis. Exod. XXXII, 15. 16. c. XXXIV, 1.

II. NOTATIO GENERIS: Verbum Dei scriptum, habens proprietates alias ut verbum, feu cum quovis alro verbo communes, alias ut Dei verbum, seu singulares. "Ifilerrous expers, offileficar mysterionis

III. CAUSA scripturariæ revelationis IMPELLENS. externa vita humanæ circumcifa brevitas & traditionis, ante hac confvets, incertitudo lang 6,

IV. CAUSSA EFFICIENS, Deus inspirans res & rerum ordinem ac verba. I Sam. XXIII, 2, Jer. 1, 9. 2 Tim. III. 16. 2 Petr. I, 19.21, conf. Matth. X, 19.20. Lav. XX-y-9.

V. AUCTORES SECUNDARII, propheta, latius fic dicti, nec non evangelifte & apostoli. Ep luf. 11. 20.

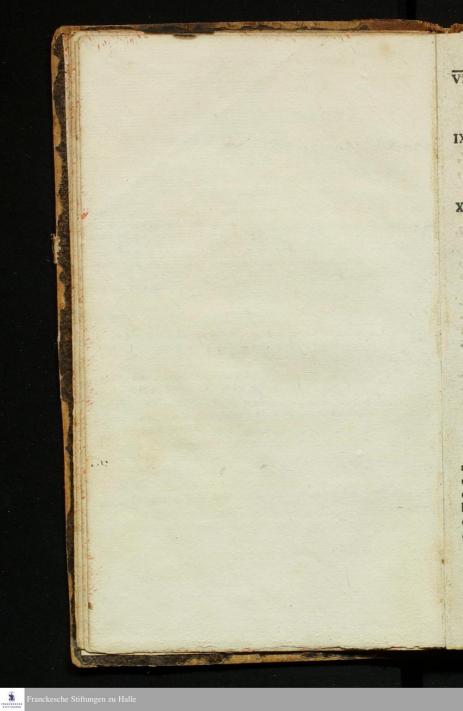
VI. MATERIA, eaque externa, littere, voces, librorum canonicorum, ab apperyphis distinctorum, contextus; interna, feli res contenta, lex of evangelium: hujus summa est in protevangelio, istius in decalogo.

VII. FORMA materiæ respondens; eaque externa, lingua Hebrasa & Græca; interna fenfus; qui unius loci tantum est unicus & quidem vel grammaticus, feu litteræ, vel logicus, seu litteralis, cui sepe subest mysticus. 9. partin an typicy, partinga a p. 30 - 36.

VIII.

lef. 8.19.20 2 lef: 55.10.11. Dail 4 2 1ac.1.18.21. mua ound verbuindininum eff scriptum, hine ponidue verbum loco gent Verbummon scriphum) vel percenduminterne for fione quintosy revolationis influence dicitus fining sandy beef fymbolice for cert's fignis partininaginationis informing fue inc Figilly fine his ecpla fi wastind farfily externis oblation, enq per dryn et Rummin velyes forten, selpes angelos vel 110 1 um of divinum. Most lengtum peun vem regulas logicas, The book as gramma May for Vil. of ye dictiones et impletiones ed apertiones éet il vol commo des nex orden differencia posset interna faussa in-peliens fuil les Nors le write de W. infiratio probate 1 ex revelationis dininitate vis figra.

2. est locis Selightura. igra infiratio confistis partiminare la lore ignoto man, partiminary pulfuel sectione nota fine estimate d'ambéro et est intrepro e publicant. ajogcephis quiturdam chaldrices in Dan eters. Ji zon Lam per verba quampres indicadus ogtiforia delimale expulso.

VIII. DIVISIO in libres V. Hebraice, & N. T. Græce feriptos. Libri V. T. funt vel historici, vel morales, vel prophetici: N. T. funt historici, dogmatici, unus

propheticus.

IX. FINIS & EFFECTUS, spiritualis ac eterna salus.
Ps. XIX, 9. Jo. XX, 30. 31. Jac. 1, 18. 21. 2 Tim. III, 15.
16. ad quam obtinendam requiritur oratio, meditatio cum lectione & auditione, nec non tentatio, seu praxis.

X. AFFECTIONES Scripturæ facræ: quæ funt:

1. Auctoritas, eaque vel motiva ad affensum, secundum characteres art. 2. datos. Thess. II, 13. vel normativa in rebus sidei & vitæ. Ps. CXIX, 24 105. Luc. KVI, 29. opposita magisterio rationis & auctoritati humanæ.

2. Perfectio, a Tim. III, 15. 16. qua est vel partium, seu librorum ad canonem pertinentium; vel doctrina ad sidem ac vitam directa, opposita principio nova revelationis & ecclesiastica traditionis. Ps. XIX 8 4d XX 27

3. Perspicuitas, eaque verborum ac rerum. Pf.XIX, 8. CXIX, 105. præcipue in rebus ad falutem necessariis. In sidei vero in steriis sufficit evidentia testimonii.

4. Efficacia, non folum naturalis, fed etiam supernaturalis Joh. VI, 63 XVII, 20. 2 Tim. III, 15. Unde usu universalitas resultat. Col. III, 16. pag. 36-40

Epimetrum de analogia fidei, quæ est doctrinarum, odepios ad salutis nostræ auctorem, sundamentum, ordinem & consummationem pertinentium, nexus & symmetria: qualis est in architectura & compage corporis humani, habens usum dogmaticum, elencticum, hermeneuticum, & hemileticum, ut aliquis majore cum habilitate & sine erreris somidine dicere possit. Rome AM. 6.

MEM-

MEMBRUM II. DE SALUTIS AUCTORE, DEO.

ARTICULUS I. DE DEI ESSENTIA.

Sedes doffrina: Hebr. XI, 6 Gen. XVII, I, Exnd. XXXIV, 24. I Cor. MX, 6. &c. 1 Tim. W. 17. 1. 15. 1. 17. 10. 117.

Nomina Dei : quæ funt

Hebraa, defumta vel a Dei effentia, ut: "TIN TITY , TO WLXY (4 vel at fius attributis, ut: עליון, אלהים, אל,

&c. vel, ab operibus, ut: creator, judex &c. 16/ × Lη & Sap X (ν Graca Κύριος, quo reddi folet nomen Τη, & 9205, quod, fine adjuncto alienante positum, foli vero Deo

proprium est.

Definitio: Deus est Spiritus independens; & trium quidem hypostasium, Patris, Filii ac Spiritus fancti, rerum omnium caussa & rector, ac caussarum liberarum P. 43 - 46 judex.

TRACTATIO.

I. INDEPENDENTIA Dei infinuatur nomine Jekova, & est notio Dei prima Jes. XLI, 4. XLIV, 6. continens notionem causse prima & efficientis, ex eaque refultat

3. Unitas, Deut. IV, 35. VI, 4. Jo. XVII, 3. 1 Cot. VIII, 6. Eph. IV, 6. cujus usus est in fuga idololatriæ Exod. XX, 2. 3. & in fludio T8 Evos Luc. X, 41. 42. Phil. III, 13.

Matth. VI, 24.

2. Infinitas, habens notionem absolutæ perfectionis, &

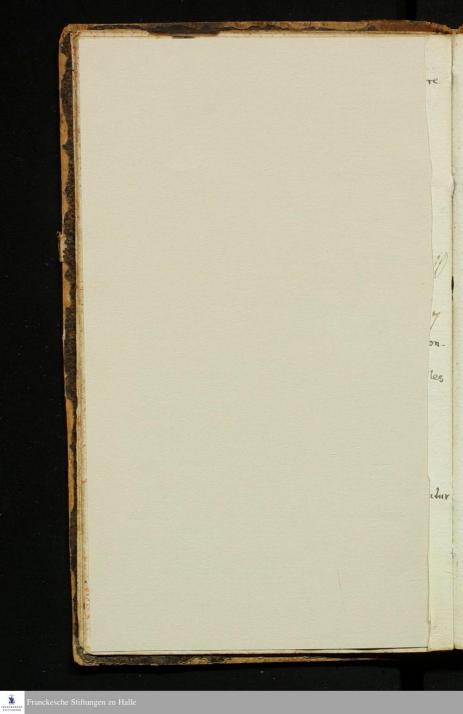
in fe continens # W. CX LYH. 5.

a, Aeternitatem, Pf. Cli, 28. principii, finis & fuccessionis expertem, meditandam ex 2 Cor. IV, 17.18.

b. Immensitatem, nullis locorum terminis circumferiptam 1Reg. VIII, 27. Pf. CXLV, 3.

c. Omini-

c. Omnipræsentiam Jer. XXIII, 23. 24. Ps. CXXXIX, 7. seqq. quæ usum habet hermeneuticum, pædeuticum & paracleticum. Gen. V, 24. VI, 9. XVII, 1.

II. SPIRITUALITAS Dei continet simplicitatem, immutabilitatem & vitam, infinuans in spiritu bypostatico facultatem intellectus & voluntatis liberæ.

1. Simplicitas est, secundam quam Dei attributa ipsa ejus sunt essentia, practice meditanda ex Matth.VI,

22. 2 Cor. XI, 3. Eph. VI, 5.

2. Immutabilitas est, qua Deus sibi semper constat, Mal. III, 6. Jac. I, 17, abnegationem rerum mutabilium

commendans, i Cor. VII, 30. 31.

3. Vita Dei est principium omnis operationis, secundum quam Deus est auctor omnis vitæ, naturalis, spiritualis, æternæ Joh I, 4. i Tim VI, 17. De metallectu & voluntate seorsum.

p. 48. 49

III. INTELLECTUS Dei mera lux est 1 Jo. I,5. ad quam, prater veritatem, pertinet scientia & sapientia.

1. Scientie Dei Jquæ

a. distinguitur in naturalem, seu necessariam, & vocari solet scientia simplicis intelligentia? & liberam, que Deo convenit respectu liberi de-

b. respectu objecti universalis est omniscientia, & respectu suturorum prascientia, sons pradictionis Jes. XLI, 22. 23. XLII, 9. XLIII, 12. & non solum est simplex de simpliciter suturis, sed etiam media de suturis, sub certa conditione. Sam XXIII, 11. seqq. Matth., XI, 21. Act. XXVII, 31. nullam rebus necessitatem adserens, cum sit intellectus on nihil efficientis.

2. Sapientia; mquæ notat exquisitissimum Dei consilium, quo Deus rebus omnibus, ad certum sinem
creatis, naturam dedit isti convenientem: & continet prudentiam gubernatricem, in providentia se
exserentem.
p. 49-53

IV. 70-

les

Lur

IV. VOLUNTAS Dei, quæ se habet per modum potentiæ, tendentis in bonum & aversantis malum, pro diversitate respectuum est

 vel naturalis, qua Deus vult, quod non potest non velle; vel libera, qua vult, quod falva natura sua

etiam posset non velle. 4CXV.3

2. vel absolutt, qua Deus aliquid vult sine ulla conditione, vel ordinata, qua Deus aliquid vult cum conditione, ad certum mediorum ordinem testrica I Tim. II, 4.

3. vel antecedens, qua Deus aliquid vult generatim sub posita quasi regula applicabili Marc. XVI, 16. vel consequens, qua Deus aliquid vult in ordine regulæ istius jam applicatæ. e.g. nose has nedecedent p. 53.54

V. VOLUNTAS Dei distingvitur in naturalem & liberam, in absolutam & ordinatam, in antecedentem & consequentem: ad voluntatem pertinent amor, justitia, & potentia.

1. Amor, qui, tanquam evangelii principium, vocatur

respectu loh. 14.5.6.

lapsus & restitutionis, gratia com X 6.
miseriz humanæ, misericordia e e x x x y v
essectus, benignitas & beneficentia excitans in nobis
amorem reverentiæ, obedientiæ & amicitiæ.

2. Justitia, etiam sanctitatis nomine appellata, & vel'x-x racitatem continens, tanquam legis principium, est legislatrix & vitæ directrix, atque respectu malorum vindicativa Ps. II, 11. 12. respectu honorum remuneratoria. Rom. II, 5. seqq. 2 Thess. 1, 5. seqq.

Not. Gratiæ ac justitiæ temperamentum constituis

falutis fundamentum ac ordinem.

3. Potentia, gratia ac justitia exsecutioni inserviens & voluntati respondens, est vel absoluta, pracipue in miraculis conspicue, vel ordinata, ad certum in agendo ordinem relata. Hel y p. 55.56

M.II.

M. II. ARTICULUS II.

DE

MYSTERIO S. TRINITATIS.

SECTIO I.

DE MYSTERIO TRINITATIS GENERATIM.

- Essentia divina est natura simplicissime una & tribus personis communis.
- II. Persona, Græce ὑπός κους, est substantia intelligens, libera, incommunicabilis, suis se characteribus personalibus manifestans, Pater, Filius ac Spiritus Sanctus.
- III. Opera harum personarum interna, in characteribus istis posita, sunt incommunicabilia, externa communia, salva aliqua issorainoss.
- IV. Persona PATRIS est prima ordine & æternus divinitatis fons: ejus
 - Divinitas probatione non eget:
 - Character hypostaticus: qui respectu Filii est generatio activa Ps. II, 7. Mich. V, 2. Prov. VIII, 22 24. & missio in tempore Jo. III, 16. 17. respectu Spiritus Sancti spiratio, insequente missione.
 - Opus charafteristicum, creatio & conservatio.
- V. Persona FILII; quæ secunda ratione ordinis: ejus Divinitas, seorsum probata.
- Character bypostaticus, nativitas æterna & spiratio Spiritus Sancti activa, cum missione in tempore.
- Opus characteristicum, redemtio generis humani.
 VI. Persona ordine tertia SPIRITUS SANCTI, non ab
 essentia, sed a modo subsistentia personalis sic dicti:
 - Divinitas seorsum probata.
 - Character hypostaticus, processio a P. & F. Jo. XV, 26. Gal, IV, 6.
 - Opus characteristicum, sanctificatio, 2 Thess. II, 13. unde Sancti, quasi sanctificatoris, nomen habet.
 - Pag. 59 62.

SECTIO

SECTIO II.

DE MYSTERIO S. TRINITATIS IN V. T.

I. Hic primum notanda funt loca de personarum pluralitate, ut: Gen. I, 26. Ill, 22. XI, 7. XX, 13. XXXV, 7. Jos. XXIV, 19. 2 Sam. VII, 23. Jes. VI, 8. Dan. VII, 22. 25. 27. &c.

II. Deinde ea de hypostasium, Patris & Filii, dualitate, ut Gen. XIX, 24. Exod. XXIV, 1. XXXIII, 19. Pf. II, 7. 12.

XLV, 7. 8. CX, I. Prov. VIII, 22. &c.

III. Loca de Angelo Jehovæ, h. e. itidem de Patre & Filio, ut: Gen. XVI, 7. feqq. XVIII, 1. feqq. XXI, 17. feqq. XXII, 11. XXXII, 25. feqq. XLVIII, 15. 16. Exod. III, 2. feqq. XXIII, 20. 21. 23. &c.

IV. Loca dualitatis de Spiritu Dei, aut Domini, ut: Gen. I, 2. VI, 3. XLI, 38. Exod. XXXI, 3. XXXV, 31. Num. XI, 25. feqq. XIV, 24. XXIV, 2. XXVII, 18. Job.

XXXIII, 4. Jud. III, To. &c.

V. Loca XXIV. de ipso ternario hypostasium numero, ut: Ps. XXXIII, 6. Jes. IV, 2. seqq. XI, 2. XXXII, 1. seqq. XL, 1. seqq. XLII, 1. seqq. XLVIII, 16. LXI, 1. seqq. p. 62-65

SECTIO III.

DE MYSTERIO S. TRINITATIS IN N. T.

I. Loca XI. Matthwi & Lucæ: Matth. I, 20. Ill, 16.17. X, 20. XII, 16.18. Luc. I, 15.16 IV, 18. &c.

11. Loca XIII, Joannis & Lucæ in Act. Jo. III, 5. 6. 35. XIV, 16. 17. 26. XV, 26. Act. I, 2. 3. 4.5. 6. 8. II, 32. 33. &c.

III. Loca XXI, Pauli, ut: Rom. VIII, 1.2-3-9.11. XIV,17.18. XV,16.30. 1Cor. VI, 11. XII, 3. 2 Cor. I, 21. 22. &cc.

IV. Loca VI, reliquarum epistolarum & Apoc. ut: 1 Pet. 1,2. IV, 14. 1 Jo. IV, 13. 14. V, 7. Jud. v. 20. 21. Apoc. I, 4.5. &c.

CONSECTARIUM.

Mysterium sacrosanctæ Trinitatis est dogma in V. ac N. T. quam luculentissime & frequentissime traditum, & creditu ad salutem necessarium. p. 65 - 66. M. II.

M. II. ARTICULUS III.

DE

DIVINITATE FILII DEI AC SPIRITUS SANCTI.

SECTIO I.

DE DIVINITATE FILII DEI EV.T.

Prima argumentorum classis est in locis de myst. Trinit.

Secunda in locis de Angelo Domini autisq.

Tertia in locis pentateuchi Gen. III, 15. XII, 2. de Deo Abrahami, Ifaaci, Jacobi. Exod. III-XII. de Deo Ifraelitarum ductore. XIII. feqq. de habitatore columna nubis & ignis. XIX. XX. de legislatore, &c.

Quarta in Pfalmis II. XIV. XLV. XLVII, XLVIII. &c.

Quinta in Prophetiis Jefaiæ c. Il, 10. feqq. VIII, 13. 14. 1X, 15. XI, 1. feqq. XIII, 9. 13. XIX, 18. feqq. &c.

Sexta, interalia in locis Jer. XXIII, 5. 6. XXXIII, 15. 16. & in locis aliorum prophetarum.

SECTIO II.

DE DIVINITATE J. C. EN. T.

Prima classis hic itidem est in locis de myst. Trin. Secunda in locis expressi Dei nominis. Jo. 1, 1. XX, 28. Act. XX, 28. Rom. IX, 5. I Tim, III, 16. Tit. II, 13. I Jo.

V, 20.

Tertia in locis circiter quingentis, ubi Christus vocatur Koess, Dominus, Jebova.

Quarta in locis amplius centum, ubi vocatur Filius Dei,

fingulari cum emphafi.

Quinta in locis rei ipfius descriptionem habentibus, ut: Jo. XIV, 9. feqq. Col. 11, 9. Hebr. I, 3. &c.

Sexta, in locis de attributis divinis Jo. XVII,5. Col. I, 16.

Septima in locis operum divinorum Jo. 1, 3. V, 17. &c.

Octava in locis de cultu mere divino Jo. V, 23. Hebr. I, 6. cujus nervus est in fide nobis in christum summo sommendata opere.

p. 71-73.

SECTIO

SECTIO III.

DE SPIRITUS SANCTI DIVINITATE ET PER-SONALITATE.

DIVINITAS Spiritus fancti: quam demonstrant.

- 1. Loca de my flerio Trin. in utroque Testamento.
- 2. Loca de nomine Dei expresso A&. V, 3. 4.9. I Cor.
 111, 16. V1, 19. X11, 4. 5. 6. 11 &c.
- 3. Loca de attributis divinis Act. XIII, 2. XX, 28. 1 Cor. XII, 11. Pf. CXXXIX, 7.
- 4. Loca de operibus divinis Luc. 1, 4. feqq. 67. feqq. 11, 26. feqq. Act, 1, 16. 1 Petr. I, 11. &c.
- 5. Loca de cultu divino, de quo constat e formula baptismi, & ex inhabitatione Spiritus San & i Cor. III, 16. seqq. P. 73. 74

PERSONALITAS Spiritus fancti: quam adversus So-

- Nomina divinitatis personalia, Jehova, Deus, Dominus.
- 2. Loca de Trinitate, in quibus Spiritus Sancti persona personæ Patris & Filii, ut tertia, jungitur.
- 8. Locus de apparations in baptismo Christi Matth
- 4. Loca de attributis mere divinis.
- 5. Loca de operibus personalibus.
- 6. Loca de genere masculino Spiritui Sancto tributo Jo. XIV, 16. XV, 26. XVI, 17. ubi alius vocatur paracletus.
- 7. Locus de numero testium personalium ternario Jo. V, 7. P. 74-76

AXIOMA.

Dogma de mysterio Trinitatis ad salutis sundamentum & ordinem pestinet.

MEM-

MEMBRUM III.

DE

DEI OPERIBUS. AR LICULUS I.

. DE CREATIONE.

Sedes doctrine. Gen. I. II. Pfalm CIV. Jef. XL, 12.26. 28.

Hebr. XI 3. Apoc. IV, II.

Definitio: creatio est actio Dei, qua is res creatas omnes fex dierum intervallo libere, omnipotenter, & fapientistime in fuam gloriam produxit.

TRACTATIO.

I. CREATOR, folus Deus, Pater I Cor. VIII, 6. Filius Jo I, 3. 10. Spiritus Sanctus Gen. I, 2. Pf. XXXIII, 6.

II. RES CREATÆ INVISIBILES, Angeli, ut probabile est, statim sub initium creati; ubi

1. Nomen, quod 7870 & Grace ayyeros habent a fuo legationis officio.

2. Natura mere spiritualis & hypostatica Pf. CIV, 4.

3. Præstantia status originalis magna, sed tamen limitata. I Pet. I, 12

4. Numerus maximus Pf. LXVIII, 18. Dan. VII, 10.

5. Ordines diversi, sed nobis plane ignoti. Eph. 1, 21. Col. 1, 16.

6. Officium Aut 80 yund respectu Dei Pf. Cill, 20. 21. Marth. 1, 20. & bominum, præcipue piorum r Reg. VI, 16. 17. PI. XXXIV, 8. &c.

7. Proprietas ministerialis in assumtione corporum παραςατική, conjuncta cum humana loquela Gen. XVIII, I. fegg.

8. Diffinctio in bonos, qui in fatu integritatis confir-

mati funt; & malos, seu defectores.

9. Dominus angelorum, Jesus Christus, angelus autisos, cum creatis non confundendus. Hebr. I,6.

p. 76 - 81 III. Res

- Ill. RES CREATÆ VISIBILES,, seu hoc universum materiale, in cujus creatione notanda sunt hæc tria, modus, rerum ordo, carum sinis.
- IV. MODUS consistit in productione omnipotenti, primum ex nihilo, deinde e materia per se inhabili. Ejus analogon est in βαυματεςγία; utpote quæ opus creationis egregie illustrat.
- V. ORDO creationis fuit architectonicus in progressu a simplicibus ad composita; ubi notanda sunt: materia prima, ejus digestio, digestæ exornatio, & totius operis complementum cum sabbatismo.
 - 1. Materia prima, speciatim ad hæc inferiora relata, fuit aqua limosa. Gen. l, 2. cui a Spiritu creatore indita est vis seminalis, activa ac plastica, adjuncta luce ignea, tanquam principio organico.
 - 2. Materiæ digeftio, facta est in diversa mundi corpora, raritatis & densitatis gradu inter se valde differentia, quæ sunt: aer & ather in expanso, & aqua ac terra.
 - 8. Materia digesta exornatio, ubi ab athere progresfus factus est ad aerem, & ab hoc ad aquas & tellurem Genes 1, 14-25.
 - 4. Complementum in productione hominis: eujus not.
 a. excellentia: b. divertitas fexus: c. fratus integritatis: d. locus, paradifus: ubi confequens: fabbatifuus, non carens mysterio, & omnino jam tum in ecclesia patriarchali observatus.
- VI. FINIS, fapientiæ, potentiæ ac bonitatis divinæ demonstratio. Pf. XIX, r. CIV, 1 feqq.
- VII. USUS didafcalicus, elencticus, epanorthoticus, pædeuticus & paracleticus.

 P.181-89

M. III.

M. III. ARTICULUS II.

DE

IMAGINE DEL.

Sedes doctrine: Gen. I, 26, 2 Cor. III, 18. Eph. IV, 24.

Definitio: Imago Dei erat conformitas cum Deo naturalis, posita primario in dotibus facultatum animæ, sapientia ac justitia; secundario in ipsa animæ natura, corporis immortalitate, & in dominio in creaturas.

TRACTATIO.

1. AUCTOR, Deus trinunus Gen. I, 26. 111, 22.

11. FORMA, conformitas cum Deo; non effentialis, nec generalior; sed accidentalis, limitata, specialis & simillima.

III PROPRIETAS, quod imago fuit naturalis; non quidem conftitutive, nec confecutive; fed lubjective, per-

fective & transitive.

IV. DOTES PRIMARIJE, in intellectu fapientia, in libera vuluntate justitia originalis, cum inde resultante justo appetitus sensitivi & corporis regimine.

V. DOTES SECUNDARIÆ erant

1. Ipfa bomino, præcipue animæ, effentia spiritualis & libera, cum facultatibus intellectus & voluntatis.
Gen. IX, 6. Jac. III, 9.

2. Corporis immortalitas Gen. 11, 17. 111, 3 Rom. V, 12. adeo, ut homo potuisset non mori, quemadmodum

potuisset non peccare.

3. Dominium in creaturas inferiores, positum non solum in jure ac potestate, sed etiam in facultate imperandi: cum adjuncto habitations in paradiso.

VI. FINIS & EFFECTUS, status hominis beatus in communione cum Deo 1 Cor. VI, 17. secundum Dei intentionem ad posteros propagandus. p. 89-96

b 2 M. III.

M. III. ARTICULUS III.

DE

DEI PROVIDENTIA

Sedes doctrina: Pf. ClV, 4, feqq. CXXXVI. Matth. VI, 26-33. X, 29. 30. 31. Jo. V, 17 Act. XIV, 17. XVII, 26 feqq.

Definitio. Providentia est actus Dei trinunius, quo is res omnes ac singulas, speciatim humanum genus, conservat ac sapientissime gubernat.

TRACTATIO.

I. CAUSSA EFFICIENS, Deus trinunus, Pater Matth.
VI, 26, 32. Filius Col. I. 17. Hebr. I. 3. Spiritus Sanctus
Act XIII, 2. I Cor. XIII, 21 I Cor. XIII, 11.

II. OBIECTUM providentiæ divinæ
Generale, omuia, etiam minima, in quibus Deus

est maximus.

Speciale, genus humanum in Christo dilectum ac re-

Specialissimum, fideles, conjunctim & fingulatim.

III. SUPPOSITUM, omniscientia & præscientia ratione intellectus, & πρόθεσις ratione voluntatis, Dei.

1V. FORMA, perpetuus actus confervationis & gubernationis cum universali concursu. Gubernationis vero species sunt:

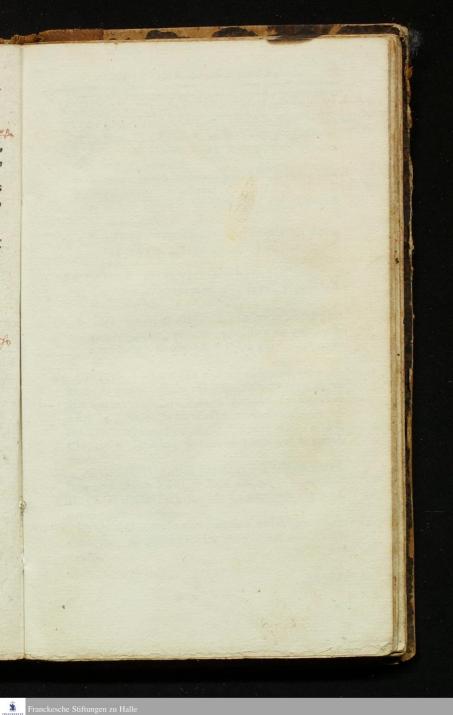
Permissio posita in suspensione potentia absoluta ab impediendo. Cujus suspensionis ratio est in libero hominis arbitrio.

Impeditio, qua Deus actiones creaturarum ita confringit, utefficere non possint, quod alias effecturæ essent.

Directio, qua Deus actiones creaturarum ad certum finem dirigit.

Determinatio, qua Deus actionibus & passionibus creaturarum ita intercedir, ut iis certos terminos constituat. p.96 - 101

V. DI-

xighaledighteribo hopiyoned rehapolymentel his.

V. DISTINCTIO, petita ab objecto, vita & actionibus hominis.

I. ut constitutus & naturalis Job. XIV, 5. 22.16 Jand de gel

2. ut mutabilis : & quidem

a. ab ipfo homine, per incuriam, aut afotiam & αυτοχειείαν.

b. a Deo, vitæ terminum vel præcidente, vel prorogante; & quidem partim piis, partim impiis.

ACTIONES: ubi Dei providertia ita versatur

I. Circa bonas, ut eas præcipiat, juvet, adprobet & remuneretur.

2. Circa malas, ut earum avopilav prohibitam partim impediat, partim permissam in honum sinem dirigat Genes. XX, 6. E, 20. partim juste pu-

VI. DISTINCTIO a modo petita: ubi ca est vel ordinaria, de qua hactenus, vel extraordinaria in miraculis: eorum 1. principium. 2. forma: 3. locus, seu sedes: 4. differentia ab effectibus admirandis: 5 periodi tres præcipuæ; scilicet tempore Moss, Eliæ & Christi: 6. duratio: 7. sinis ex parte Dei & hominum.

VII. PROPRIUM, caussis liberis agendi libertatem relinquere. Matth XXIII, 37. Luc. VII, 30. marchety Residents

VIII. PROFUNDITAS fumma in plurimis fupra captum nostrum posita.

IX. USUS multiplex in observatione vestigiorum providentiæ, ad cujuslibet vitæ curriculum debite reserenda. p. 101-108

b 3

MEM-

MEMBRUM IV.

SALUTIS JACTURA ET STATU PECCATI.

DE LAPSU PROTOPLASTORUM.

Sedes doctrinæ: Gen. III. Rom. V, 12. feqq. 2 Cor. XI, 2. 3.

Definitio: Peccatum protoplassorum suit actio, contra legem Dei ex instinctu satana ita commissa, ut, violato Dei sædere, imago Dei amissa sit, & peccatum cum morte in locum ejus successeri.

TRACTATIO.

I. ANTECEDENS, angelorum defectio; ejus

I Tempus, quod cum deficientium numero incertum est.

2. Canffa efficiens, abufus liberi arbitrii.

3. Modus, factus ductu alicujus principis inter angelos Matth. XXV, 41. Apoc. XII, 7. 8.

4. Malignitas natura defectione contracta, qua fumma, testibus nominibus & operibus.

5. Scientia, malitiæ subserviens, non exigua, sed cum tremore conjuncta Jac. Il, 19.

6. Futurum judicium, ab ipsis diabolis prævisum. Marth. VIII, 29. XXV, 41. p. 109-113

11. IPSE LAPSUS: ejus

1. Gaussa negative, nequaquam Deus Gen. II, 17. III, 3. 9 1eqq. Pf. V, 5 6. 7. Jac. 1, 13. 14.

2. Caufa pofitive, que fuit

M. Satanas, fine serpentis organo, metaphorice serpentis nomine vocatus. Voluntas hominis, libertate abusa.

3. Mo-

3. Modus, & quidens

Tentationis, quæ fuit aftuta, fophistica & impudentissima 2 Cor. XI, 2. 14.

a. per aggressionem Evæ.

b. per negationem interdicti.

c. per negationem eventus de morte.

d. per affirmationem eventus contrarii.

Defectionis: ubi quatuor gradus:

Primus in anssla Gen. III, 4.5.
Secundus in prava cupiditate.
Tertius in confensu pleniore.
Quartus in ipso actu externo. ibid.

4. Modi hujus vindiciæ ab objectionibus, præcipue ea, quod lex de prohibito fructu arboris videatur esse res levicula.

p. 113-118

111. CONSEQUENS: & quidem

1. Exparte protoplastorum: ubi

Jactura imaginis divina, conjuncta cum morte spirituali, tanquam principio & radice mortis corporalis ac æternæ, omniumque adversorum. Signa bujus jacturæ, prodita in pudore, velatione, metu, suga, occultatione inepta, & excusatione frivola; subsequente tamen pænitentia.

Adjunctum in consecuto statu deteriori rerum in-

feriorum Rom. VIII, 20.

2. Ex parte posterorum, malum culpæ & pænæ ac damni, nec non debiti traductio hæreditaria: quia Adamus considerandus est non solum ut naturale, sed etiam ut fæderale generis humani caput.

3. Exparte Dei, qui partim egit justum judicem, partim etiam falvatorem. p. 118 - 122

b 4

M. IV.

M. IV. ARTIEULUS 11.

STATU PECCATI.

SECTIO I.

DE PECCATO IN GENERE.

Definitio: Peccatum est avonia, seu aberratio a lege Dei, cum ea pugnans, & ex inhærente labe ejusmodi culpam inferens, quæ sub reatu ad pænam ducit.

TRACTATIO.

I. NORMA peccatum dijudicandi est lex moralis, ratione fensus sui intensive & extensive considerata. Deut. VI, 5. Matth. XXII, 37. seqq. Nulla itaque actio indifferens homini relinquitur.

II IPSA ABERRATIO, quæ in fenfu

Privativo est ejusmodi discessio a Deo, summo bono, quo homo summo malo profundissime immergitur. Hebr. III, 12.

Positivo est ejusmodi avolula, que avomomiar, tonquam crimen rebellionis, continet. Rom. VIII, 7.

A&. VII, 51.

Ill. MALUM peccati duplex, unum labis, seu damni inhærentis & simul debiti contracti, alterum culpæ, reatu suo ad pænam ducentis. Rom. Ill, 19. V, 12. seqq. Quod duplex malum recte notatum docet, cur in redemtione opus suerit obedientia Christi activa or passiva, & quanta sit necessitas gratiæ medicinalis or forensis.

IV. CONSEQUENS duplicati isfius mali est pæna, caque non solum damni, sed etiam fensus, Rom. V, 16.

V. PRINCIPIUM poenam inferens, justitua Dei vindex, probata: 1. e natura peccati: 2. e natura Dei: 3. e proprietate legis divinæ: 4. e multis exemplis: 5. e re facrisicali V. T.: 6. e conscientiæ distamine. 7. e more omnium gentium religioso, etsi aberrante: 8. e redemtionis necessitate.

p.122-132

SE-

SECTIO II.

DE PECCATO ORIGINIS.

Sedes doct. Gen. VI, 5. VIII, 21. Job. XIV, 4. Pf. LI, 7. Jo.

111, 6. Rom. V, 12. fegg. Eph. 11, 3. &c.

Definitio: Peccatum originale est habitualis totius naturæ humanæ corruptio, posita in imaginis divinæ privatione & in prava concupiscentia.

TRACTATIO.

I. SEDES P. O. quæ est in anima: id quod e natura peccati & animæ liquet. Exprebat & otrg

11. ORIGO, quam habet a protoplastis, in omnes poste-

ros traductam. Rom. V, 12. Eph. 11, 3.

Ill. FORMA, quam conflicuit mors spiritualis, in qua Privatio omnis boni Rom III, 9 10. feqq. 23 1 Cor II,14. Politio omnis mali. Rom. VIII, 7. Jac. I, 14.15.

IV. UNIVERSALITAS, teste scriptura'& experientia

Rom. III, 19 V, 12. fegg.

V. PROPRIUM, dominatus, se per peccata actualia exferens Jo. VIII, 34. Rom. VI, 12.16. 20. 2 Pet II, 19.20.21.

VI. STATUS, ante conversionem e dominatu isto refultans, Epicureismi, seu securitatis carnalis, & Pharifaifmi, seu servitutis.

Status Epicurei proprium eft, esse fine lego, five άνομον & αυτονομον, & libertatem in licentiam vertere. Gal. V, 13. I Pet. 11, 16, 2 Pet. 11, 19. Jud. v. 4.

Status Pharifaici, seu servitutis & hypocriseos, proprium est, peccatum quidem certo gradu agnoscere, fed adhuc fub jugo ejus, atque ita etiam fub legis coactione & fulmine, hærere. Rom. VII, 8.9 10. feqq.

VII. CONSEQUENS, pana aterna mortis Jo. III, 5. 6.

Rom Ill, 19. V, 12.

VIII. USUS multiplex, inprimis elencticus adversus Pelagianos, Pontificios, Socinianos & Christianos profane fecuros.

X. CONFESSIO SYMBOLICA A. C. art. 11. p.132-142

b 5

5E-

SECTIO III. DE PECCATIS ACTUALIBUS.

Sedes dodrine: Gen. IV, 7. Matth. VII, 17 feqq. XII, 35. 36. XV, 18. 19. Rom. VI, 12. feqq. VIII, 12. 13. 2 Cor. VII, 1. &cc.

Definitio. Peccatum a cuale est actio, pugnans cum lege

Dei.

TRACTATIO.

LATITUDO P. A. quæ fumma est in sensu extensivo & intensivo, ad interiora & exteriora relato. ato. 3 / hour for

II. CAUSSA, ipse homo, diabolus & pravum mundi schema: unde tentatio ad malum triplex.

III. GENERA, quæ diversa, pro diversitate respe-

auum:

1. Ratione legis mala probibentis & bona præcipientis, peccata funt vel commissionis, vel omissionis Matth. XXVI, 18. seqq. 41. seqq. Jac. IV, 17.

2. Ratione objecti, ca committuntur vel adversus Deum & priorem legis tabulam, vel adversus nos

ipsos ac alios & posteriorem tabulam.

3. Ratione affectus dominantis peccata funt vel vola.

ptatis, vel ambitionis, vel avaritia:

4. Ratione modi & principii peccata funt vel voluntaria, seu procretica, vel involuntaria, orta vel ex ignorantia, vel ex infirmitate & pracipitentia.

5. Ratione confequentis peccata funt vel mortifera Rom. VIII, 13. I Tim. I, 19. cum operibus mortuis & mortem continuantibus non confundenda Hebr. 1X, 14. vel venialia, a retenta venia, seu Dei gratia, ita dicta, sed nequaquam extenuanda.

6. Ratione actus formalis & moralis peccata funt vel propria, vel aliena, fed participata. 1 Tim. V, 22. & quidem modo vel exstantioti, vel subtilioritalia.

7. Ratione gravitatis peccata funt vel clamantia, vel non clamantia. De illis vide Gen. IV, 10. XVIII, 20. Exod. III, 7. XXII, 23. Jac. V, 4. p. 143-150

IV.

IV. GRADUUM DIVERSITAS: ubi a motibus primis per 12 gradus fit progressus ad peccatum in Spiritum Sanctum,

V. GRADUS SUMMUS, peccatum in Spiritum San-Gum: ubi " motas primi) 1) [nonlefer news/ 2] confee [q 4] propo

I. Sedes doctrine: Matth XII, 24.31.32. Marc. III, 22 graph 28 29.30. I Jo. V, 16 &c.

2. Occasio, que Christo data de peccato hoc agendi. o acto

3. Senfus dictorum Christi.

4 Ubjectum, officium Spiritus Santi.

5. Homo peccans, nec exignorantia, nec eximbecillia exactate, fed contra conscientiam e proæretica magneralitia.

6. Forma, hostilis officii Spiritus Sancti impugnatios ductie & impeditio, uti in se ipso, sic etiam in aliis. ni bontus see

7. Character peccantium, nullam ab impugnatis apologiam admittere, & iniquitati sua immorari &
immori.

8. Proprium, irremisfibilitas, orta e gravitate & perfeverantia.

9. Cautio a speciali ad certas personas applicatione.

10. Differentia a peccato adversus Filium hominis, quod fit vel ex ignorantia ratione intellectus i Tim. I, 13. vel ex imbecillitate ratione voluntatis Luc. XXII, 57 seqq.

VI. CONSEQUENS, induratio: ubi

. I. Cauffa efficiens,ipfe homo & fatanas Eph IV, 17.18.19.

 Concur fus Dei judicialis, positus in permissione & desertione.

3. Effectus, æterna damnatio.

4. Exemplum exftantius in Pharaone Exod. III. feqq. ubi

Induratio ipfi Pharaoni tribuitur c. VIII, 15. 32. IX, 34. item VII, 13. 14. 22. IX, 7. 35. XIII, 15.

Induratio ibidem Deo aliquoties tributa intelligenda est de justa & judiciaria permissione ac deterrione. p. 150 - 160

M. IV. ARTICULUS III.

DE

VIRIBUS LIBERI ARBITRII.

Sedes doctrinæ: Gen.VI,5. VIII,21. Jo.III, 3. 5. 6. XV, 4. 5. 1 Cor. II, 14. 2 Cor. III, 5. Phil I, 6. 11. II, 13. IV, 13.

Definitio: Liberum arbitrium est animæ facultas libere agendi, post lapsum instructa viribus ad spiritualia nullis, ad naturalia mediocribus.

TRACTATIO.

I. LIBERTAS ipsa post lapsum adhuc residua est: utpote homini essentialis, & suppositum doctrinæ moralis & omnis religionis.

II. VIRES hujus libertatis, seu L.A. in spiritualibus nul-

le funt: quod patet

1. Ex amssa imagine Dei & introducta labe peccati. Eph. IV, 18. V. 8.

2. E locis scriptura de servitute peccati & nostra im-

potentia. Jo. VIII, 34. Eph. II, 1. 2. 3. &c.
3. Elocis, quæ nostræ impotentiæ divinam gratiæ potentiam opponunt. Pf Ll, 12. Ezech. XI, 19. Eph. I,

19 20. II, 5.10. Phil. I, 6.29. Il, 13.

III. VIRES in naturalibus mediocres: quod præter experientism comprobat doctrina de imagine Dei. Rebus vero naturalibus annumerandæ funt fic dictæ pædagogicæ.

IV. USUS: & quidem

2. Didascalicus de profunditate corruptionis & de ne-

cessitate gratie medicinalis.

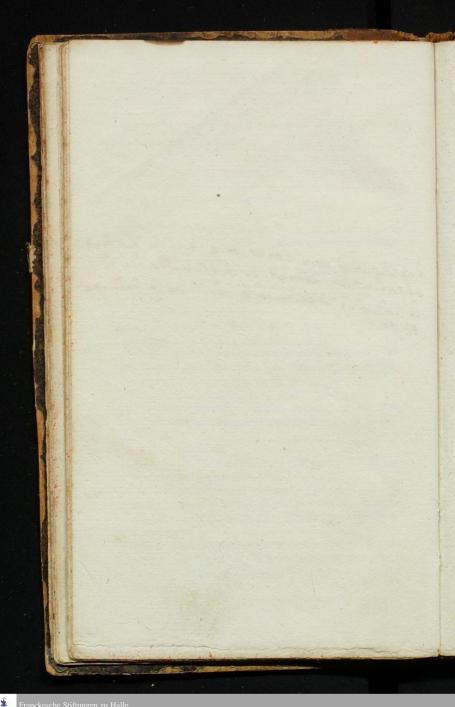
2. Elensicus, oppositus erroribus variorum, inprimis Stoicorum e Philosophis gentilibus, & inter Christianos Pelagianis, Pontificiis, Synergistis & Socinianis.

3. Epanorthotico - padeuticus adversus cos, qui se perperam pro regenitis, & hinc naturam pro gratia habent; vel hac doctrina ad socordiam & acediam abusuntus.

p. 160 - 167

MEM-

der Mus vois um honer coeca stella, mortug et nuturalis inimies et avesta adeo deits il patet ex sublimitate rere coelestere sph: 11.9'

MEMBRUM V.

DE

SALUTIS RESTITUENDÆ FUNDA-MENTO IN CHRISTO. ARTICULUS I. DE PERSONA CHRISTI.

TRACTATIO.

 PROMISSIO ἐνσαξκώσεως facta per decem gradus: ubia protevangelio per stirpem Noachi, Semi, & Abrabami fit progressus ad tribum Juda, & in hac ad familium Davidis, atque in ea ad matrem virginem, addita notatione loci, temporis & templi secundi.

II. IPSE ACTUS ένσαρχωσεως: ubi

I. Misfio Filii Joh. 111, 16. Gal. IV, 4. & ejus adventus
Jo. 1, 11, 111, 19. 31. XVI, 27.28.30. &c.

2. Spiritus Sancti ¿TELAEUTIS & unctio, unde nomen Messiæ & Christi Luc. I, 35. Pf. XLV, 8. Jef. XI, 1. 2. Act. X, 38. &cc.

3. Ipsius Filii Dei enieniaouds, obumbratio Luc. I, 35. ad nature humane assumtionem in hypostasin divinitatis directa. Luc. I, 42.

4. Assumtionis, seu ἐνσαρκώσεως, aclus formalis, positus in duarum naturarum, assumentis & assumtæ, unions personali: quæ facta est

ad laugeτως inseparabiliter, & sic quam arctissime & constantissime, adversus Nestorianos:

ατυγχύτως, fine alla confusione, & ατρέπτως fine ulla conversione unius naturæ in alteram, adversus Lutychianos.

5. Consequens immediatum, utriusque nature communio & idiomatum communicatio. Unde existunt propositiones personales:

Deus eft bomo, bomo eft Deus.

Germen Dividis est J. bova justitia nostra. Jer. XXIII,5.
Filius bominis est Filius Dei viventis Marth. XVI, 13.
p. 168-176

111. Sta-

III. STATUS UNIONIS: in quo confideranda func tria genera communicationis idiomatum: quorum

Primum habet prædicationes, quibus Deus fibi vindicat, quæ funt hominis, & homo, quæ funt Dei, & fubjectum hic est concretum naturæ alterutrius, vel personæ, ut:

Audor vita & Dominus gloria est cruci offixus AA. 111,

15. 1 Cor. II, 8.

Secundus homo est Dominus de calo. 1 Cor XV, 47.

Christus est Splendar gloria Patris Hebr. I, 3.

Not. Quod hic dicitur de concreto, non valet de abstraéto: & prædicationes hujus generis explicari solent adhibitis particulis diacriticis secundum, quoad, quatenus.

Secundum genus habet propositiones, in quibus idiomata divina humanæ naturæ tribuuntur: ubi subjectum est persona hoys evoagus, & prædicata

funt idiomata divinæ naturæ, ut:

Caromea eft panis vivificus Jo. VI, 51. 53.

Not. Non valet hic prædicatio perfectionum, quæ proprietati humanæ naturæ obstant,ut: implicitas, immensitas, æternitas. Nec locum hichabet proprietatum reciprocatio. Vocatur hoc genus unelio, quia pro fine habet efficientiam apotelesmatum officialium.

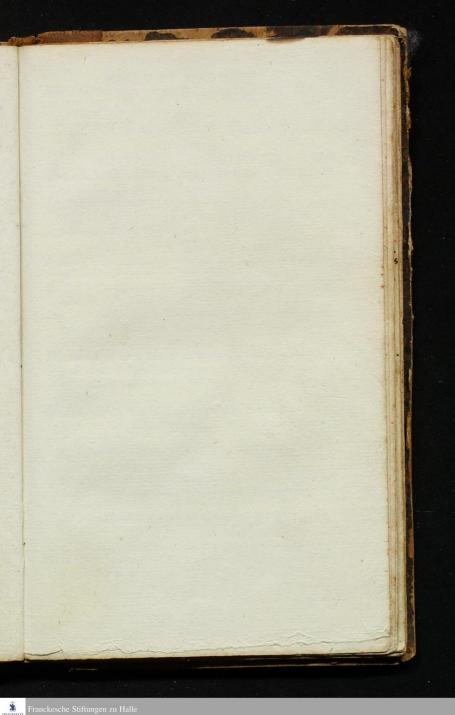
Tertium genus habet prædicationes, in quibus opera officir mediatorii de toto Sew Geora, atque ita de de utraque ejus natura, dicuntur: ubi subjectum est concretum divina, aut bumana uatura, non vero ab-

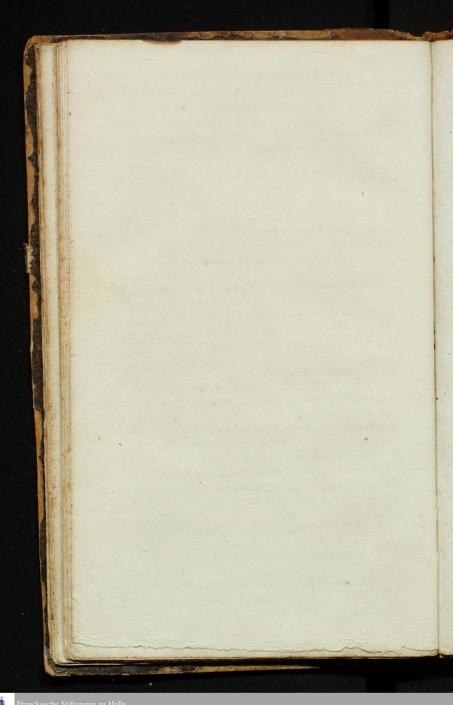
Aractum, ut:

Filius Dei diffolvit opera Diabeli 1 Jo. 111, 8.
Filius bominis falvat anima: Luc. IX, 56.

IV. USUS in unione Christi is fidelium mystica: unde emergit communicatio idiomatum, axiomatum & a-potelesinatum Matth.XXV.35.40. A& IX,4.2Lor.V.21.
Gal. II, 22. Eph, III, 19. Apoc. I, 6.

p. 176-18t
M. V.

M. V. ARTICULUS II.

STATU CHRISTI DUPLICI.

SECTIO I. DE STATU EXINANITIONIS

Sedes doctrine. Pf XXII, 1. fegg Jef, Lill. Matth. XX, 12.

2 Cor. VIII, 9. Phil. 11, 6. 7. 8.

Definitio: Exinanitio est is Christi status, quo is communicate divine majestatis usu pleno vere, libere ac sapientissime se abdicavit.

TRACTATIO.

I. NATURA, ad quam exinanitio pertinet, est bamana, cui facta est communicatio divinæ gloriæ.

II. RATIO exinanitionis MOVENS est scopus redem-

tionis & falvationis.

III. MODUS constitir in ejusmodi abdicatione communicata gloria, qua fuit libera, vera & temperata, ma-

jestatis divinæ radiis emissis.

IV. SAPIENTIA, que in ca se exseruit, secundum quam ea ita fuit temperata, & humanæ imbecillitati accommodata, ut nec nimium, nec parum, gloriæ divinæ effulserit.

V. GRADUS, qui, post conceptionem, fuerunt :

1. Nativitas, ratione circumstantiarum considerata. Luc. II, 7.

2. Educatio bumilis in domo fabri Matth XIII,55. præ-

cedente fuga in Aegyptum.

- 3. Conversatio sortis communis interhomines alies, infirmitatibus humanis, sed peccati expertibus, obnoxia,
- 4. Perpessiones ultimæ in horto oliveti & in cruca: inter quas sensus mortis æternæ suit gravissimus.

5. Morsipsa piacularis, subsequente sepultura.

V. USUS, inprimis elencticus adversos Socialianos, qui exinanitionem tantum in ultimis ejus gradibus ponunt. p. 186-186

SECTIO II.

DESTATU EXALTATIONIS.

Sedes doctrine: Pf. CX Jef. Lll, 13. Act. II, 33. Eph. I, 20.

feqq. Phil. 11, 9. feqq. &c.

Definicio. Exaltatio est ille Christi Θεανθεώπ8 status, quo is secundum humanam naturam e profundissima κενώσει ad plenissimam communicatæ divinæ gloriæ usurpationem evectus est.

TRACTATIO.

1. CAUSSA EFFICIENS, singulari respectu Deus Pater.

II. FORMA, quæ confistit in collato ac resumto plenissimo majestatis ac gloriæ divinæ usu.

III. GRADUS, qui funt:

1. Descensus Christi ad inferes. 1 Pet. 11, 18. 19. 20.

2. Resuscitatio & resurrectio gloriosa. Christum vero fua etiam virtute resurrexisse, liquet

a Evera ejus divinitate.

b. E testimoniis ipsis Christi Jo. 11, 81.19 21. X,16.17. XI, 25. Apoc. I, 18.

 E putestate ac facultate mortuos refuscitandi. Marth. IX, 18. 24. 25. &c.

3. Adjoenho in calum Marc XVI, 19. Luc XXIV, 51. Act. 1, 9. 11, 33.

4. Collocatio & feffio ad dextram Dei, Pf.LX, r. Matth. XXVI, 46. Rom. VIII, 34. Hebr. I, 3. 13 &c.

IV. SCOPUS, gloriæ Christi manifestatio & regni gratiæ ac gloriæ administratio, partorum beneficiorum applicatio, & intercessio prosidelibus Rom. VIII, 34. Eph. I, 21. 22. 23. IV, 8. 10. II. 12. &c.

V. USUS; & quidem

Didafialicus ad gloriam Christi agnoscendam.

Eleucticus adversus Socinianos.

Pædenticus, ad induendam mentem isto statu dignam. Col. III, 1. 2.

Paracleticus de communione gloriæ & intercessionis fructu. Jo XVII, 22. 24. Eph.I, 22.23. Phil.III, 21. conf. 2. Tim. IV, 8. p. 186-192

M. V. ARTICULUS III.

DE

OFFICIO CHRISTI TRIPLICI.

DE OFFICIO SAGERDOTALI

Sedes doctrinæ: Gen. III, 15. XII, 3. &c. Laiticus. Pf. CX. Jef. LIII. Zach. VI, 12. 13. Matth. XX,28. Jo. 1,29. XVII, 19. Rom. III, 24. 25. 2 Cor. V, 15. feqc. Gal. III, 13. VI, 5. ep. ad Hebr. &c.

Definitio. Officium Christi sacerdotale est iunctio antitypica, quais, tanquam sacerdos & simul vistima, obedientia sua activa & passiva totius hunani generis debitum ac reatum exsolvic, illudque redemit.

TRACTATIO

I. PRINCIPIUM, seu fundomentum: quod est Filii Dei sponsio, Job. XXXIII, 23. seqq Jes. 1X, 6. 1 Tim. II, 5. Hebr. VII, 21. VIII, 6. IX, 15. XII, 24. nec non promissio Gen. III, 15. &c. &uneto Ps. XLV, 8. Jes. XI, 12. LXI, 1. A&. X, 38. Hebr. 1, 9.

II. TYPUS, in saverdtio Levitico, cujus nervus erat in expiatione, sea satsfactione typica. Id quod inter

alia probat

I. Sedes hujvs do trinæ præcipua de virtute sanguinis piaculari Lew XVII, 10. 11.

2. Verbungexpandi frequentissimum Lev. 1, 4. &c.

3. Effects facrificiorum in odore bona fragrantia. Lev 9,13.17.

4. Apriver farius magnæ expiationis dies, Lev. XVI.

III. Aprir YPUS in fac ragtio Christi: id quod inter
alizevincit

Natura cultus Levitici egena.

. Messie denominatio a facerdotio Pf.CX, 4. Zach.VI, 13. conf. major pars epistolæ ad Hebr.

3 Gumulus locorum de statu exinanitionis Messiæ. Jef. LIII. &c.

4. Vestitus sacerdotalis Messiæ tributus Dan. X, 5. 6.
Conf. Apoc. I, 13.

p. 193 - 202
IV. NER-

IV. NERVUS officii sacerdotalis, secundum prædictiones V. T. in expiatione positus. Quod inter alia probant

Loca expressa de redemtione & expiatione, Messia tributa Gen. XLVIII, 16. Job. XIX, 25. &c

2. Loca de falvatore & falvatione Jef. VLIII, 3. 11.12. XLV, 5.21.

2. Loca de Meffia, tanquam justitia nostra Jer. XXIII, 5. 6. XXXII, 15. 16. Dan. IX, 24. &c.

V. NERVUS idem elocis N. T. quam plurimis, & fecundum ærras classes recensitis.

VI. OBIECTUM redemtionis, seu redemti, univer sum

genus bumenum. Id quod conftat

1. Exnatura, seu attributis Christi, nempe illis potentia & gratia, secundum que potuit & voluit omnes redimere.

2. Eclarissimis scriptura heis, secundum tres classes

recenfitis

3. E necessitate & Salubritati bujus sententiæ ad applicationem : & e contrario, noxa & abfurditate antithefeos.

VII. MYSTERIUM hujus doctrnæ dogmaticum in ad-

mirando gratia de justitia tempramento.

VIII. Ogov ejus practicum in apilicatione evangelis & legis, ad fidenter & jancte coran Leo ambulatidum.

IX. INTERCESSIO: de qua, ad offic. facertotale pertinente, notanda funt quatuor momenta:

1. Typus in actu facerdoris Levitici, præcipu fummi.

2. Forma antitypica in vera intercessione.

3. Loca Scripture Jef. Llll, 11, Rom. VIII, 34. Het. VII. 25. 1X, 24 1 Jo. II, 2.

4. Effectus in benedictione.

X. BENEDICTIO: cujus notetur typus, forma antitpica, complexus charifmatum in justitia & robore &c

p. 202 - 216

SECTIO II.

DE OFFICIO PROPHETICO.

Sedes doctrina: Deut. XVIII, 15.18.19. Pf. XXIII, Fzech. XXXIV, 11. feqq. Jo. VI, 14. X, 1. feqq. Act. III, 22.23.

26. X, 30. 37. 38. Hebr. XIII, 20.

30

.

73

S

lo

1-

1

i.

11,

£1-

xc

216

IO

Definitio: Officium Messiæ propheticum est functio antitypica, qua is, nissione sui per βαυματθεγίαν comcomprobata, voluntatem Dei de salutis nostræ per sacerdotium parta œconomia revelavit.

TRACTATIO.

I. TYPUS in prophetis V. T. præcipue Mose. Deuter XVIII, 15. 18 1/

II. PRÆDICTONES de Messia doctore fummo, præter Mosaicam ilam: Pf. XXII, 23. 26. XL, 8, seqq. Jef. II,

3. XLII, r. fe/q. Mal. III, 1.2.3. &c.

Ill. SYNON/MUM officii prophetici in munere paftorali, ad onnes gentes extenfo Pf. XXIII. C. 1. feqq. Jef. XL, 10. 1/ Ezech. XXXIV, 11. feqq. XXXVII, 24. 25.

IV. FORVA in revelatione & annunciatione divinæ volunttis, in V. ac N. T. Hebr.I, r. Jef. LXI, r.2.3. Luc.

1V, 18 /0.1, 18. &c.

V. ADUNCTUM internum, efficacissima operatio Spiritus Sancti, ad partæ salutis applicationem & Christi glorheationem tendens Jo. XVI, 14. Eph. I, 13. 14. 2 C/r. I, 22. cui officio Spiritus Sancti qui in salutis orane pertinaciter resistir, facile incidit in peccatum adversus Spiritum Sanctum.

VI. ADIUNCTUM externum, 3av par 8 gyla: que quod

fuent propriæ potestatis & facultatis, liquet

1. E divinitate Christi, ideo etiam e miraculis adserta Jo. V, 18. 19. 36. X, 37. & ex iis agnita Jo. II, 11. 23. III, 2. VII, 31. IX, 29.

2. I facultate Sauparseyias Apostolis data, Matth. X,

1.7. feqq. Marc. XVI, 17. 18. 20.

VII USUS, inprimis elencticus adversus Socinianos.
p. 216-223
SECTIO

SECTIO III. DE OFFICIO CHRISTI REGIO.

Sedes doctrina: Pf. 11. Jef. 1X, 6.7. Jer. XXIII, 5.6. Matth. XXI, 5 Hebr. VII, 1. feqq. Apoc. XVII, 14. XIX, 16.

Definitio: Officium Christi regiumest sunction antitypica, qua is, præter regnum natura, regnum gratiæ ac gloriæ ita administrat, ut ecclesie, tanquam corpori suo mystico, gratiæ dona ac bona, officio sacerdotali parta & prophetico annuntiata, quam liberalissime conferat. &c.

TRACTATIO.

I. TYPUS, Melchifedecus, David & Saomo Hebr. VII, 1. feqq. Jef, 1X, 6. Jer. XXIII, 5. 2 Sam VII, 12.

II. PRÆDICTIONES expresse. Pf. II, 1. seqq. XXIV, 7. seqq. XLV, 5. 7. Zach. IX, 9. &c. Coif. Luc.I, 32. 33. Apoc. XVII, 14. XIX, 16. &c.

III. REX, olim ἀσαρκος inter Ifraelitas, iphrum ductor in columna nubis & ignis, deinceps ἐνσαριος, & monadicus.

1V. CIVES regni, fideles omnium gentium, 4 ipso rege vocati, electi & bonis gratiæ ditati, ac digitate regia nobilitati, 1. Pet. II, 9. Apoc. I, 5. 6. III, 21.

V. REGNUM ipfum, quod pro œconomiæ & obesti diversitate est triplex:

Natura: quod Christojam vi creationis compeit, & fe exserit in opere providentia; extraordinane in Saumat 80/10.

Gratia in ecclesia militante: unde huc pertinent dodrina de medis & ordine falutis, nec non de ucclesia.

Gloria in ecclesia triumphante: unde huc pertinent doctrina de statu exaltationis Christi & de novissimis.

VI. USUS: inprimis didascalicus de sacerdotio tegali. I Petr. Il, 9. &c. & elencticus adversus hierarchiam papalem.

p. 223-230

MEM-

MEMBRUM VI.

DE

SALUTIS RESTITUENDÆ MEDIIS, AD EIUS ORDINEM TENDENTIBUS.

TRACTATIO ISAGOCICA.
DE OFFICIO SPIRITUS SANCTI.

Sedes doctrinæ: Gen. VI, 3. Jo. XIV, 17.26. XVI, 7. feqq 13 14. Rom. VIII, 14 16.26 27. Act. VII, 51. XIII, 2.4.

XX, 28. 2 Cor. III, 3. 6. 8 &c.

Definitio: Officium Spiritus Sancti est illud ejus opus, quo is in ordine salutis ad Christi glorificationem, per salutis media ad meriti ejus applicationem quam essicacissime operatur.

TRACTATIO.

I. ORDO SALUTIS eft, in quo hoc Spiritus Sancti officium se exserit, & sanctificationis negotium constituit.

II. MODUS officii, & simul officium ipsum: quod est

I. Didascalicum, quo Spiritus Sanctus, in debita mediorum salutisapplicatione, hominem docendo & illuminando ungit, seu reddit Θεοδίδακτου. Jo. XIV, 26. XVI, 73. I Jo. 11, 20.27.

2. Elencticum & simul epanorthoticum, quo Spiritus Sanctus hominem de corruptione & miseria suaita convincit, ut is necessitatem gratiæ forensis & medicinalis in Evangelio oblatam agnoscat. Jo. XVI,

8. feqq. 2 Tim. 11, 26. Tit. 1, 9.

3. Padeuticum, quo Spiritus S.hominem jam Seodifax-700 fub disciplina sua retinet, & subministratis viribus ad officiorum suorum praxin impellit.

4. Paracleticum, quo Spiritus Sanctus afflictos sub cruce erigit. Jo.XIV, 16.26 Rom. VIII, 16. 1 Pet. IV, 14. &c.

III.SCOPUS, glorific. Christi, præcipue in officio mediatorio considerati Jo. XVI, 14. Rom. VIII, 9.11. Gal. IV, 6. &c. IV. USUS: & quidem præcipue didascalicus de œconomia operum sacrosanetæ Trinitatis &c. p. 231 - 237

- 3

M. VI.

M. VI. ARTICULUS I.

THE

VERBO DEI, LEGE ET EVANGELIO.

SECTIO I. DE LEGE: quæ

MORALIS: ubi

- 1. Sedes in decalogo Exod. XX. & fumma in dilectione Dei, nostri, ac aliorum hominum bene ordinata. Lev. XIX, 18. Deutr. VI, 11. Matth. XXII, 37. &c.
- 2. Commentarius in universa Scriptura facra: ibid.
- 3. Principium, Dei natura, & in ea fanctitatis & justitia attributum.
- 4. Origo ex parte hominis, imago Dei.
- 5. Obscuratio ingens, per imaginis divinæ jacturam introducta. Rom. VII, 7. segg.
- 6. Promulgatio folennis in monte Sinai Exod. XIX. XX. ubi not tempus, locus, legislator Messias, ministri, Moses & angeli, præparatio, molus.
- 7. Ephafis fenfus intentivi & extentivi Rom. VII, 7. feqq. Matth. XXII, 37. Gal. III, 12.
- 8. Proprietas formalu, in auctoritate dirigente & obligante, &, deficiente obedientia, damaante. Deuter. XXVII,26. Gal. III, 10. nec non in eo, quod est ipsa lex, seu ipsum jus, naturæ.
- 9. Ociov: ad quod, præter momenta jam allegata, per
 - a. Forma ejus fæderalis. Exod. XXIV, & Dent. IV, 13.
- b. Dignitas fingularis in convenientia cum natura Dei & hominis.
 - c. Infignis subordinatio officiorum erga Deum, nos iptos & alios humines Matth. XXII, 37.39.
- 10. Impotentia ad falutem Gal. 11, 16. 111, 21.
- II. Inflauratio per evangelium Rom. VIII, 3. 4.
- 12. Harmonis cum Evangelio, secundum harmoniam justitiæ & gratiæ in Deo. 13. Usus &c. p. 237 - 247

CERE-

CEREMONIALIS: ubi ejus

H. Principium, Dei voluntas liberrima, & in ea justitiæ ac gratie attributum.

2. Materia, quæ complectitur IV. capita, quæ funt:

a. Loca facra:

20

V.

æ

1-

X.

19

q.

i~

T.

x,

Ta

20

117

47 E-

a. Tabernaculum Mosaicum, & in co Atrium, cum altari & labro æneo; Sanctum, & in eo altare fuffitus, lychnuchus, mensa panum propositionis: Sandum fanctorum, & in eo arca fooderis.

B. Templum, ijsdem fere vasis ac partibus inftu-

Etum, prius & posterius.

b. Personæ sacræ, secondates & Levitæ orchnum XXIV: Num.III, 6. feqq. 1 Chrop. XXIV. feqo.

c. Actiones facre, posite in facrificits quatuor specierum (holocausti, piacularis, pro ventu, pacifici) &

mundationibus, præcipue ea a lepia.

d. Tempora sacra, seu festa, sabbati, neomeniæ paschatos, pentecostes, novi anni, anniversanæ expiationis, tabernaculorum. Huc pertine annus Sabhaticus Lev. XXV, 4. fegq. & Jubilan ibid. v. 8. legg.

3. Forma, quæ fuit sypica & egena, & ider cemporarie, ad unum tantum populum & locum restricta, regno Messiæ universali non conveniers, & bine abroganda atque abrogata, secundum expessa oracula Jer. Ill, 16. XXXI, 31. feqq. Dan. IX, 24. 2c. Habemus hic evange-

FORENSIS, quæ, Exod XXI. XXII. XXIII. & alibi tradio ta, magna expece est nature moralis, quam facillime ad decriegum reducenda: sed metito abrogata, in quantum folius tantum fuit populi Judaici. Ipfa etiam aliquid repræsentationis typicæ habuit. Gal. P. 248 - 252 111, 13.

C 4

SECTIO

SECTIO II. DE EVANGELIO.

Sedes dustrina: Gen. III, 15. XII, 3. &c. Pf. XXIII. CXXX, 4 fegg Jef XLIII, 24. 25. XLV, 22 - 25. LIII. LV, 1. &c. Matth. V, 3. fegg. Marc. X VI, 16. Jo. III, 16. fegg. Rom. Ill, 21. fegg. 2 Cor. V, 15. fegg. &c.

Definitio: Evangelium est concio de Dei gratia in merito Christi fundata, & in dupliei œconomia testamen-

taria propofita.

TRACTATIO.

1. Sides prima ac præcipua, Gen. Ill, 15.

2. Commentarius amplissimus in universa Scriptura sacra.

3. Principium & simul fundamentum, Dei gratia per justitiam temperata.

4. Sublimitas, quæ fumma, mysteria sidei exhibens, cum

seavitate de efficacia conjuncta.

5. Dora & bona præcipua, justitia ad justificationem, & robie ad sanctificationem : Jes. KLV, 24. atque ita gratia forenfis ac medicinalis. Jer. XXIII, 5.6. Rom. V,5.

6. Medium applicationis, fides, hauftri instar fe habens

Jo I; 16. Marc XVI, 16.

7. Differentia formalis à lege; ubi lex postulat, jubet, terret, accusat, dannat: evangelium donat, invitat, erigit, tuetur & absolvit

8. Harmonia cum lege fumma cujus notetur fundamen. tum, exemplum, forma dogmetica, usus practicus.

9. Oeconomia diverfa, dispositionis, cen testamenti, nomine appellata, vetas & nova: quæ different tempore & loco, mediatore, promissione & exhibitione, adumbratione & impletione, varietate & simplicitate, nec non fatu & indole fidelium. P.252 - 262

M. VI.

M. VI. ARTICULUS II.

DE

SACRAMENTIS V. AC N. TESTAMENTI.

SECTIO 1. DE SACRAMENTIS V. T.

I. DE CIRCUMCISIONE.

Definitio: Circumcifio erat facramentum V. T. prius, quo Deus, fub cruenta præputii refectione, data commonefactione de peccato originali & regenerationis necessitate, futuram fanguinis Messiæ effusionem adumbrabat, & sic circumcifum in sædus gratiæ recipiebat. Gen. XVII, 7. seqq. Lev. XII, 3. Rom. IV, 17

TRACTATIO:

- I. AUCTOR, Filius Dei asagues, tanquam angelus Domini.
- 11. TEMPUS INSTITUTIONIS, annus mundi 2107.

 Abrahami 99 postquam is jam antea inde ab anno ætatis LXXV. cum Deo in sancto sidei ac sæderis gratiæ commercio suerat versatus. Gen. XVII, 24.

III. CAUSSA MINISTRANS, Abrahamus, patres familias, & deinceps facerdotes.

1V. HOMO CIRCUMCIDENDUS, masculus infans octo dierum, etiam proselytus adultus.

V. ACTUS, positus in amputatione præputii.

VI. NECESSITAS, quæ fumma, præcipuc ratione antitypi, fub excisionis comminatione imposita.

VII SCOPUS & FIGURA, tendens ad falutis restituendæ necessitatem, fundamentum & ordinem, Deut. X, 16. XXX, 6. Jer. 1V, 4. VI, 10. A&. VII, 51.

VIII. ABROGATIO, nature typicæ conveniens Act. XV, 2. feqq. 24. feqq. Gal. V, 2. 6. VI, 12. 13. 15. baptifmo in locum ejus succedente Col. II, 11. 12. 13. Confer Gal. III, 27. p. 262-269

5

II. DE

II. DE AGNO PASCHALI.

Definitio. Agnus pas chalis erat alterum V. T. sacramentum, quo Deus per agnum typicum machatum, assatum & comestum, sub sigura tutelæ & liberationis ex Aegypto corporalis, redemtionem & liberationem Messiæ spiritualem repræsentavit. Exod. XII.

TRACTATIO.

1. IPSE AGNUS PASCHALIS: ubi ejus

1. Nomen MOD, a transitu angeli perdentis.

2. Tempus, dies XIV. mensis Abib.

3. Locus mactationis & comestionis; primum ædes privatæ, deinceps atrium tabernaculi & templi.

4. Ministri, patres familias, Levita ac facerdotes.

5. Conviva, omnes. Judai, & proselyti circumcisi, etiam fæminæ, fæderi innexæ.

6. Ipfe agnus, qui mafculus, integer, & anniculus.

7. Ritur proprii: qui erant præparatio, mactatio, sanguinis adspersio, assatio, comestio.

3. Rittum diversitas: quorum alii erant temporarii

primi actus, alii perpetui.

- 9. Momentum primarium, in forma facrificali positum; uti constat ex appellatione facrificii expresfa. Exod Xll, 27. & ex antitypo 1 Cor. V, 7.
- 11. AGNI ANTITYPUS in Christia ac Christianismo.
 - 1. Ferfina Christi hic repræsentata suit ratione humanæ naturæ, secundum integritatem consideratæ.

2. Officium Christi facerdotale adumbratum hic fuit

ut in aliis facrificiis.

3. Applicatio officii urget circumcisionem spiritualem, & sermenti remotionem, sanguinis adspersionem, cum solicita profanationis evitatione conjunctam. p. 269-274

SECTIO

DE SACRAMENTIS N. T. 1. DE BAPTISMO.

Sedes doctrina: Matth 111, 6. feqq. XXVIII, 19. 20. Luc. 111, 2. 3. feqq. VII, 30. Marc. XVI, 16. Jo. 111, 5. Gal. 111,

27. 1 Petr. 111, 21.

Definitio. Baptismus est ritus immersionis, aut adspersionis, in nomen triunius Dei factæ, quo Deus hominem, sic visibili ecclesiæ initiatum, in fædus gratiæ recipit.

TRACTATIO.

I. INSTITUTIO, cujus auctoritatem divinam com-

1. Divinum mandatam Luc. III, 1-18. XX,4. feqq.

2, Discipulorum Christi praxis Jo. 111, 22, 23, IV, 1.2. 3. Sanctio Christi repetita & extense. Matth. XXVIII,

18.19.20.

II. RES ELEMENTI externa, aqua, eaque fola & naturalis, ad repræsentationem rei cælestis aptissima. Jes. XLIV, 3.4.5. Ezceh. XXXVI, 25. seqq.

III. RES COELESTIS, gratia Dei fæderalis, in morte ac merito Christi piaculari fundata. Rom. VI, 3.

IV. FORMA, posita in immerssione, vel etiam affusione, aut adspersione, conjuncta cum repetitione verborum institutionis.

V. BAPTIZANDI: non folum adulti, sed etiam infantes: quod comprobat

1. Emphafis vrborum Matth. XXVIII, 19. 20.

2. Successio in locum circumcisionis. Col. II, 11. 12. 3. 4. Praxis Apostolorum, & secundi actertii seculs.

5. Disputatio Augustini adversus Pelagianos.

VI. FINIS proximus & EFFECTUS, regeneratio Jo. III, 5. Tit. III, 5. & gratiæ ac fidei jam collatæ confirmario. Act. II, 37. 41

VII. PROPRIETAS iterationis expers, quia est facra-

mentum initiationis.

VIII. USUS didascalico-paracleticus, epanorthoticus & pædeuticus de sædere baptismali, p.275-286

II. DE SACRA COENA.

Sedes doctrine: Matth XXVI, 26. 27. 28. 1 Cor. X, 16. 17. 21. XI, 20. 30.

Definitio: Sacra cona est actio facra a Christo instituta, in qua cum pane & vino consecrato verum corpus & verus sanguis Christi exhibetur. &c.

TRACTATIO.

1. NOMINA: cœna, mensa Domini, eucharistia, &c.

II INSTITUTIO, facta a filio Dei ἀυτοπροσώπως.

III. RES TERRENA, panis verus & vinum verum; COELESTIS, verum corpus ac verus fanguis Christi.

IV. FORMA, integra actio, ad quam pertinet Symbolorum confecratio & distributio.

Eorum affumtio, five hec intercedente manu fiat, five ipfo ore.

V. SENSUS verborum institutionis de unione & communione rei utriusque facramentali.

VI. PARTICIPANTÉS, iique digni, pænitentes ac fide præditi, qui se explorare possunt. rCor. XI, 18.

VII. FINIS, qui est

Fidei ac nove vite corroboratio. Practica mortis Christi recordatio.

Collatæ gratiæ obsignatio.

Arctior noftri cum Christo conjunctio.

VIII. PROPRIETAS, in frequentiori usu posita, cum sit sacramentum confirmationis.

IX. USUS: & is

1. Didascalilus, de summa Dei Φιλανθεωπία.

2. Elencticus, respectu Pontificiorum & Reformato-

3. Epanorthoticus adversus abusum multorum,& contemtum haud paucorum.

4. Pædeuticus ad dignam præparationem.

5. Paracleticus in renovato cum Deo fœdere & au&a cum Deo communione. p. 286 - 295

M. VI.

M. IV. ARTICULUS III.

DE

MINITERIO ECCLESIASTICO.

Sedes do Erina: Ezech. 111, 17.1eqq. XXXIII, 7. feqq. Marth. 1X, 36 - 38. Jo. X, 1. fegg. A&. XX, 18. fegg. Ilet. V, 1-4.

epistolæ pastorales.

Definitio. Minist. eceles. est officium publicum, divinitus institutum, pura vobi divini prædicatione & legitima facramentorum difpensatione fideliter administrandum.

TRACTATIO.

I. DIVERSITAS MINISTRORUM, qui differunt

I. Ratione constitutionis, & funt vel extraordinarii. prophetæ, apostoli & evangelistæ; vel ordinarii in V. ac N. T.

2. Ratione doctrina & vita, boni vel mali.

Numina bonorum: paftores, duces, presbyteri, episcopi &c.

Nomina malorum: pfeudodidafcali, mercenarii, lupi rapaces &c.

II. INSTITUTIO, quæ divina, relata ad Patrem 2 Cor. V, 20. ad Filium Marth. X, r. fegg. Eph. IV, 11. ad Spiritum Sanctum Act. XX, 28. I Cor.XII, 4. fegg.

III. REQUISITA ORDINANDORUM:

I. Status gratia, & in co ætas virilis: quia ovium paftor ante omnia debet effe ovis Christi, & gregitypo, nee veo Ouros. I Tim. Ill, I. fegg. IV, 12. I Petr. V, 3. &c.

2. Fruditio theologica, & præcipue hermeneutica & thetica ac moralis, Matth. XIII, 52. Act. XVII, 24.

3. Donum docendi. 1. Tim. III, 2. 2 Tim. II, 24. Tit. I, 9.

IV. ORDINATIO IPSA: ubi

1. Præsentatio candidati. 2. Concio Soxinasini. 3. Electio, & 4. Vocatio. 5. Examinatio. 6. Ordinatio, frice ac dieta, subsequente introductione.

p. 296 - 308 V. FunV. FUNCTIO MUNERIS publica & privata pofita in pura & adæquata verbi divini prædicatione & legitima facramentorum administratione Huc vero speciatim pertinet

1. Examen confitentium, cum conjunta rudium in for-

2. Institutio catechumenorum, folis ludimagistris non relinquenda.

3. Vifratio domestica. - a modo agrotorum, sed et-

iam valentinui

VI. ADILINCTUM functionis necessarium :

x. Vita fanctimonia, conjuncta cum fancta propriæ familiæ rectione, i Tim. Ill, 2. fegg. e fatu gratiæ derivanda. Ubi observandus ordo in salvatione noftri & auditorum Act. XX, 28. 1. Tim IV, 16.

2. Studium crescendi & magis magisque invalescen-

di: & quidem

Ratione intellecius in rerum divinarum agnitione,

& sapientia ac prudentie.

Ratione voluntatis in fide, caritate, mundi abnegatione, & in omni robore spirituali. I. Tim, IV, 15.

VII. USUS multiplex: & quidem

1. Didascalicus de officii hujus dignitate, sed spirituali.

2. Elenéticus adversus hierarchiam cleri papæi anti-

christianam.

3. Epanorthoticus adversus candidatos inhabiles & curfores: & adverfus ministros mercenarios & in-

4. Padeuticus ad dignam muneris administrationem.

5. Paracleticus de Dei gratia, & de futura gloriæ corona,in ærumnerum folatium. 2 Tim. IV, 7. 8. Epimetrum de gratia forensi & medicinali.

p. 308-315

MEM-

MEMBRUM VII.

SALUTIS RESTITUENDÆ ORDINE, RESPECTU BENEFICIORUM CON-FERENDORUM.

ARTICULUS I.

DE VOCATIONE ET CONVERSIONE.

SECTIO I. DE VOCATIONE.

Sedes doctrina: Matth. 1X, 13. X1, 28. 29. 1 Cor.1, 9. &c. Thera Definitio: Vocatio est actus gratiæ applicatricis, quo '7. de Deus per ordinata media omnes homines ad partam falutem invitat.

> TRACTATIO. 10h 11. 44.

I. CAUSSA EFFICIANS, Pater 2 Tim. I, 9. Filius Matth.

XI, 28. 29. Spiritus See A, 20. in officio prophetico Christum glorificans. Jo XVI, 14.

II. MEDIUM ORDINARIUM, verbum evangelii Rom. 1, 6. Theff. II, 14. Huc cum lege pertinent media pedagopical of XX VIII zu Gal-III. zq.

D.HI. UNIVERSALITAS: quam comprobat

I. Meritum Christi universale, de quo supra.

2. Clarisfima feriptura loca Jef. XLV, 22. Col I, 25-A Tim. W. 4.6. 3. Ipfa historia per fex temporum periodos, ab Adamo

usque ad Christum.4

IV. MODUS & GRALUS OPERATIONIS: ubi gratia street I. Praveniens notionis generalis & specialis fo. VI, 44 intractione & pulfu. Apoc. Ill, 20.

2. Praparans, 2d opus convertionis propius accedens Act. II, 37. in compunctione cordium account repugartion

3. Conversens, feu operans, a conflituto convertionis opere sic dicta. I Thess. IV, 7. 2 Jim. I, 9 mass amores d'ave V. PROPRIETAS, a coastione aliena gita ut ei resisti

posfit Matth. XXIII, 37. Luc. VII, 30. Act. VII, 51. XIII, 46. VI. FINIS, qui cognoscitur e termino, ad quem tendit.k.

VII. USUS multiplex. Do hase vocaliopes A-1 p. 314-327

ommbgalis. 2. Elench! contra reforma tos qui part rela sprodunt 3. Epan contra refigen los el socalionem pressionis affendates pra y ocalione dimina 4 Par ne ofina lort aus cratic socantis. 8 18 Deum non tantamo care, po socalos conferbare in 12

DE CONVERSIONE. J. REGENERAL

Sedes ductrinæ: Pf. 1, 3, L1, 12. Jet. 1, 16 - 18. Matth. 111, 2.

8. XVIII, 3. Act. 111, 26 XVII, 30. XXVI, 18. 20. 2 Cor. 111,
16. Gal. IV, 19. 2 Tim. 11, 26. &c. Xacl. 13. lex. 111. 12. 6. XXVI

Definitio: Conversio est opus gratiæ applicatricis, quo Deus hominem in peccatis mortuum spirituali vita ac luce beat. &c.

TRACTATIO: caussa.

I. NECESSITAS, ratione ordinis: de qua constat

I. Enatura hominis & Dei contraria I Joh 1 5.7. 1 fel.1-15 16

2. Ejactura & necessaria instauratione imaginis div, er la 11.
3. Ex ordent accipienda remissionis peccatorum en 11.

4. Escriptura locis Matth. XVIII, 3. 19.111.3.5 &C

II. DISTINCTIO conversionis in transitioam & intran grantivam, seu immanentem Jer. XXXI, 18 que etiam penitentia vocatur. Luc. XXII. 12.

III. MODUS, qui confissit in spirituali mutatione, ratione intellectus & voluntatis: ubi notandus terminus a quo is ad quem, cum translatione & transitu intercedente: quem illustrant synonyma biblica & hermeneutica v. g. creatio nova Ps. 31, 12. circumcisso cordis Deut. X, 16. Rom. Il, 29. insatio in Christum Rom. VI, 5. plantatio ad rivos aquarum, transitus e morte in vitam. (1) I Jo. III, 14. remotio velaminis ab oculis 2 Cor. III, 16. & c.

IV. SYNONYMA dogmatica: quæ funt

1. Panitentia, qua Hrictius accepta notat tantum contritionem, latius ipsam conversionem intranstivam, præcipue sidem includens: & est vel lapsorum Hebr. VI, 1. IX, 14. vel stantium quotidiana.

2. Regeneratio; que nihil est aliud, quam conversio transitiva, adultis Etinfantibus conveniens.

3. Illuminatio, que iplacti conversio & regeneratio, sed a mutatione intellectus denominata. Advice per

V. CRITERIA duodecim: Spiritus adoptionis Rom. VIII, 15.16. Victoria de mundo 1 Jo. V, 4.18.19. &c.

VI USUS, qui multiplex. + Did connection cup. 327-337
ee vi ain ad eliquabenetica 2 el gg pontificos, qui M. VII
homini vires tri buent el pri ain fatis factionen de en la lean
partin gg lectros partin gg planificos 4 Paid fend en plureling
matital I questo . 5 Par stalgen beatg ad quen haufung 1 loh 111

VEN 100-1.18. 1. Del 1.23. XXX 11.15 lef. LIX. Z. Mich. W. 4. Ephri14.22.29. a tenebra esservita peccalis b) status graties, foes es spirituales vita e, participatio dininci natura z. Pet. 1 q. Donatiomentis Kli el transformatio dom All z. all see the water the see he de the rest we a series and a series of the series of to be well & the street and water adding to me lang endatione intellects funitary. di Par et libertar Rom XIV. 17 Anfo Goçia Act. XXVI.78.
amor ordinato, oblectatio in relig dininis, abregatio
mortificatio, aflictio mindi, Indian bora confeienta 000 Franckesche Stiftungen zu Halle

ails anfola notidia sufficial, ol quie possil dici illuminade idqubiblice lo quendumiquare de voce sandem posissimi condronersia relinquidur.

Felfile loh. 17.3.

A hom 12.1.2 fan Ephel 1.18 19.

Meners auctoris en pudes refrondere voluntation vero hi Dimonent oculum ad contemplande abiecta z hie non sufficilinfication mapparum de experiente proposition al principal de contemplante proposition administration de vinculos antes folutis quoti non policiem, nit vinculos antes folutis quoti non policiem, nit vinculos antes folutis quoti non policiem contignationem ab pope tuo habitari. Care aliam contignationem ab pope tuo habitari. Care lamine oculorum, quod devel remomen.

17.1.

ARTICULI I. EPIMETRUM

DE

ILLUMINATIONE SOLIS REGENITIS PROPRIA.

I. STATUS QUÆSTIONIS: Anne adveramilluminationem certus ordo, scilicet ordo conversionis, requiratur, & binc tantum soli regeniti vere sint illuminati?

II. VERITAS hujus sententiæ, probata 12. argumentis:

1. Modus illuminaudi a Christo & apostolis servatus.

2. Effectus hujusmodi, in conversione positi. Act. 26.14.
3. Natura verbi illuminantis, tanquam lucis & ignis, moneulis

4. Natura hominis illaminandi, in repugnantia subigenda. Puis find, homo selinquile, qui find, he carey hallhes

5. Natura spiritualis cognitionis, quæ donum Dei, quod non nisi sincere expetentibus datur. lac 15.

6. Natura methodi in studio Theol. in oratione, meditatione & tentatione,

7. Natura cognitionis omnis, vitam fupponens. Eph. 5.14. 166344.

8. Forma omnis cognitionis, in affenfu pofita.F

9. Forma conversionis & regenerationis, in translatione e tenebris ad lucem. Act. 26.75

io. Loca scriptura, quibus impiis vera Dei notitia ab-

11. Loca, quibus ea folis regenitis tribuitur. lol. 6.44. 07.17.

12. Loca, in quibus cognitionis incrementum a fin-

MI. VERÆ SENTENTIÆ ILLUSTRATIO varia: uti funt:

1. Imago defumta ab ufu pedum & oculorum. 2, a re geographica 3. a captivitate. 4. a curatione corporis. 5. a plurium confignationum ædibus. &c.

IV. SENTENTIÆ VERÆ ÜBERIORA PRÆSIDIA, defumta a necessario, a tuto, ab utili, & ab universali ac perpetuo orthodoxorum consensu.

W. FUTILITAS EXCEPTIONUM & objectionum, defumtarum a nonnullis locis biblicis, lumine medii, &c.

P. 337-347

M. VH.

ve.

Lawrence .

M. VII. ARTICULUS II.

DE

JUSTIFICATIONE ET PRAEDESTINA-TIONE.

DE JUSTIFICATIONE.

Sedes doctrine: Pf. XXXII, 1 2. CXXX, 3, 4. Jef I, 16.17.18.

Rom. III, 21 feqq. IV. VIII, 33, 34, 2 Cor. V, 21. Gal. II,

16. fegg. &c. 1. Cov. 1-30 lev. x x m. 6.

Definitio: Justificatio est actus forensis, quo Deus, intuitu interpositi lytri, peccatorem poenitentem ita declarat justum, ut ipsi justitiam Christi ad salutem imputet, suam vero injustitiam, seu peccata, non imputet.

TRACTATIO.

1. NECESSITAS justificationis: quæ aguoscitur e statu peccati, præter damnum etiam culpam demendam in se continente.

II. NEXUS cum conversione, qui arctissimus, inprimis respectuhominis justificandi. Conf. Matth. 1X, 2.6.

III. FUNDAMENTUM & CAUSSA, Dei gratia & fatisfactio Christi e qua resultat meritum imputabile.

IV. OBIECTUM fidei justificantis, justitia Christi parta & imputabilis, cum merito e satisfactione resultans. Jest Lill, 11. Rom. Ill, 21. IV, 35.9 11. seqq. Apoc. VII, 14. &c. traisect val.

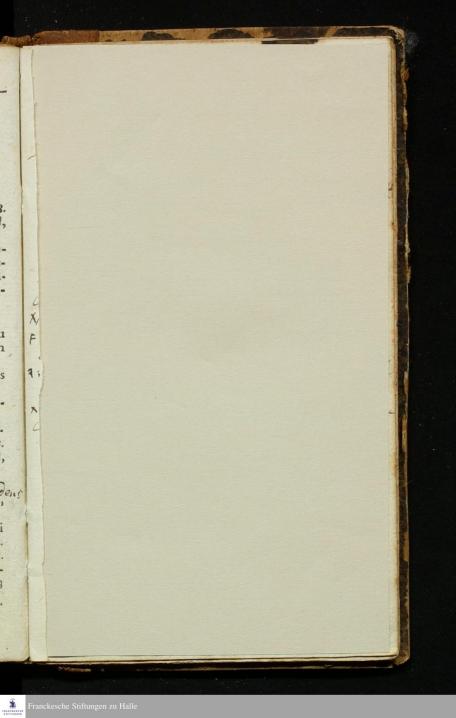
V. HOMO JUSTIFICANDUS: qui consideratus fidens Negative, nec est impius apperavontos, nec est acopesos, opera suo judicio Dei opponens, Rom. IV, 4, 5.

Affirmative, homo regenitus, fide pæditus, ac mali propositi expers Pf XXXII, 1.2. Ll, 3. seqq. Jes. 1, 16. 17. 18. Matth. XI, 28. Luc. XV, 4.8. 17. Ac. XXVI, 18. 20. Rom. III, 19. &c. quæ loca hic curatius consideranda sunt.

P. 347-343

IV.

1

VI. FIDES QVA justificat: ejus

- 1. Origo divina ex regeneratione. Cohef. 1. 18.19. 1.11.29
- 2. Indules viva & lucida: ubi vita regenerationis a vita renovationis diffinguenda est. 11-12-3.
- 3. Indoles activa, activitate organica, quæ ab effectiva o
- 4. Indoles supplicans, famis ac sitis naturam habens Matth. V, 6. Jo. VII, 37. Pf. XLII, 1. seqq. halln XI ZS
- 5. Indoles magnetica Matth. IX, 20. feqq. d)
- 6. Proprietas acquiescens. Gen. XV, 6.0,
- 7. Proprietas luctatrix & victrix 1 Jo. V, 4.4
- 8. Evegyeia per caritarem Gal. V, 6. 4

VII FIDES QUATENUS justificat : scilicet eatenus

- I. Quatenus judicio Dei pro merito Christi imputabili ita supplicat, utillud apprehendat & in apprehenso acquiescat.
 - 2. Quatenus organice activa eff, seu actu ipso se exserit, & simul in receptione meriti Christi se passivo habet.
- VIII. SENSUS FORENSIS; quem inter alia probant
 - 1. Satisfactio typica & antitypica forenfis.
 - 2. Usus forensis verbi justifico & condemno.
 - 3. Integra actio judicialis. Cordani etc. 4. Synonyma, remittere peccara sc. lege re con ingere, non
- IX. FORMA, quæ exparte

 Hominis, est lytri apprehensio & applicatio.
- Dei, ejusdem imputatio & peccatorum remissio.
- X. FINIS & EFFECTUS; qui ex parte Hominis, ejus falus Rom. IV, 7. 8. 9.
 - Dei, ejus gloria, ex admirando misericordiæ & justitiæ temperamento elucescens.
- XI. AFFECTIONES: 1. Perfectio. 2. perpetuitas. 3. certitudo. 4. continuatio se ralionepala zon actur
- XII. USUS: inprimis adversus Pontificios & Socinia nos. p.354-365

SECTIO II.C. DEPRAEDESTINATIONE.

Sedes doffrina: Rom. VIII, 28.29.30. Eph.I, 4.5. 2 Theff.

11, 13. Jac. 11, 5. 1 Pet. 1, 1. 2. &c.

Definitio: Prædestinatio eft decretum eternum, quo Deus ex gratia, secundum propositum suum de hominibus per fidem in Christum falvandis, & secundum prævisionem hujus sidei, credentibus æternam salutem destinavit.

TRACTATIO.

4 1. ORDO agendi de decretis, desumendus ab eventu.

11. DECRETA IPSA tria:

Primum de humano genere creando com pecenifione la fus Secundum de co per Christum restituendoel De ordine, Tertium de adjudicatione salut per fidem apprehense, que ef

III. VOLUNTAS ANTECEDENS, que complection benevolentiam Patris universalem : meritum Christi universale: & operationem Spir.S. universalem. Liph. Sitto Versons Rome 8 29.

IV. PRÆVISIO ordinis falutis initi, & in eo fidei, certissima quidem, sed necessitatem nullam adferens: utpote que est intellectus nihil efficientis

V. VOLUNTAS CONSEQUENS, dire eft ipla prædestinatio, seu electio, stricte sic dieta, seu decretum Dei.

VI. QUALITAS hujus decreti: quod non est absolutum, sed respectivum, ad constitutum & initum salutis ordinem relatum.

VII. DECRETUM REPROBATIONIS parallelum: ubi itidem voluntas autecedens: Qui non crediderit, condemnabitur; & Pravisio: atqui hic, ille, ifte non credet: & voluntas confequ. ergo condemnabuntur. Marc. XVI, 16. advog et refrechium fordinatus

VIII. FINIS prædest, hominum salus ad Dei gloriana procuranda. Eph. I, 5. 6. 12. 2 Theff 11, 13.

1X. AFFECTIONES: 1. certitudo: 2. possibilitas ad tempus gratiæ statu excidendi Gal. IV, 19. &c. .

X. USUS: & quidem did. elenct. epan. pæd. paracl.

p. 366-380 M. VII. 20

que

111

n,1

VI.

IX

Y.

Ama decretum pra epinationis ortine inteligitus ex enendu hic recte de pravest natione agil po figuam an la explocatum quo ordine hominem deg falus velis. e lay fus. quo falus effetad plicand as aly hoodie if volantag an lecedent, and Juvest voluntar confequents. I thos tanks pertinens, quos praised peral deg ordinamper funds, finnly reproband huncord _
nem adjustnatos. M. hard it infformation to dates forconfiliancing fundant quicing crediters aleabile tohe silve. rbin, Hom grag. 30 Eichef. 1.9 VI quare our per damnationis hom alegdelagat la 7-30 (X.1. Rom 9.34. 2 Cost. w. XD. de pragantia hung octor nead ar cendampe in laternet Et ad mergy reformatos, il Sucini anos Epan contra fe en ros et degrada defuerantes Pad et Budeamy de electione nopra certice 2 2 rel 1:10 Par que lenden ou Fdeltalem DU quinosa finem confermabil 1 pel 1.9.e. quinosa finem

1.1. Eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium Del Gal. 18.5. 0700

1. eins fundam endum redem die per filium die per filiu

11.1. Fundamentum 2 ober entia clinit 200 19 orte probis pray la za pelicatio in inficatio qua filinordine regenerationis, mis, meselidas chathi Vizo a Proprium robustes 45 24 Romvin 37. 5. character interny tranquillidae Rom V. 1. qc formy viler infilia lac. 121.

2. Tumamenta pacificatio Mi. 2. Corv. Eples N. 14.17. Col. 2. Inndamente 20. 2. Participadio papphentionem inflier christ ellengamo ris est fus Non V. 5. 5. Forma adquie centra in gratia plane. t'numinis. 1 lot. 111 19. 20. 4 Homeste par Dei erga nus Eph. 11. 14 f. Es. 57. 19. par nostra erga Deum. Rom VIII. 67. 5. Propontia be micada pa III 10 grad notal per fectionem, el e que no notal notal necum. es l'anguicupadia semper si chor Phil 14.7. Ch. m. 15 6 characterinterny locks conficientia et n'inco Gopia extern o Thirm Expronorios Shath v.g. y. 111 pedine ; pharifaising et fecunidas 4 39.67. halling. Lucing 42.

3. Fundamentam redentio Xf. gal v. 1. loh VIII. 32. 2. forma in do. minio in peccala et in visile promiu obdientico . Species.

Ill. 10 forma in vina soceptione menti Dinina z effects fapientia, a. x coperxin dignostenda nadura el grecion fonditatistadio etto graly inalis divers

2. Participatio padregation em latitio mundarce 2. forma, gufglonorum gratic 39 adus funng inifacture 2. Corving.

4. Proprium finestitas et per ennitas, consunctacum timore
(bh. XVIII V. 11-11. 5. effects, laules dimore, ficultatingues from the consultatingues from et action de la film d

M. VII. ARTICULUS III. DE RELIQUIS CHARISMATIBUS.

1. CHARISMATA fingulari respectu ad Deum Patrem sid your wipuster, Gil Konderly

referenda: mad

1. Adoptio Jo. 1, 12. 13. Rom. VIII, 14. 15. 16. Eph. 1, 5. Maley - 1 I Jo. III, I. 2. topor Ofthe Com to year (girles)

2. Cura Dei paterna Gen. XXXIX, 3. Matth. VI, 20. fegg.

X, 30.31.

3. Hareditas aterna Matth. XXV, 34. Rom. VIII, 17.

11. CHARISMATA ad Filium Dei referenda:

1. Justitia parta: Jes. XLV, 24. Llll, 11. Jer. XXIII, 6. 2 Cor. V, 21

2. Pax spiritualis: Jes. IX, 6. Matth. XI, 29. Jo XIV, 27.

3. Libertas spiritualis: eaque

a. ab ira Dei & condemnatione. Rom. V, 9. VIII, r. b. a fulmine & maledictione legis. Gal. Ill, 11. 12. 12.

c. a legis moralis coastione Rom. VIII, 14.

de a legis ceremonialis jugo. Act. XIII, 38.39. XV, 5. 9 fegg.

e. a peccati dominio & reatu. Jo. VIII, 32. 34. Kan VI.

f. a pravo & vano mundi schemate Gal. 1,4, 1 Pet. 1,15. g. a potestate fatanæ. Col. I, 13. Hebr. II, 14. 15.

h. ab auctoritatis humanæ jugo. Matth. XXIII.

III. CHARISMATA ad Spiritum Sanctum referenda:

1. Illuminatio uberior. Eph 1, 17.18

2. Latitia Spiritualis: Neh. VIII, 100 Rom. XIV, 17. Phil W. 3. Rectio continuata: Jo. XIV, 26. Rom. VIII, 14. W. LL 1346

IV. CHARISMATA ad Deum triunum notione generaliore referenda:

I. Unio cum Den mystica. Hof. Il, 19. Jo. XIV, 17. 20. fegq. XV, I. fegq.

2. Corroboratio Spiritualis; Ephall, 16 fegg. VI, 10. fqq. W. 1

g. Certitudo falutis. Rom. VIII, 16. 31. 199. Eph.l, 13. 14. Huc accedit charifmatum complexus in unelione & inde oriente facerdotio regali, I Jo. 11, 20.27. I Pet. 11, p.380-395

5. 9. Apoc. 1, 6. V, 10.

MEM-

24

4

9(.7.

ho

aca

The Carl

20-

K-

3.

re

we, lio

MEMBRUM VIII.

DE

SALUTIS ORDINE IN OFFICIIS.

DE CONSCIENTIA, OFFICIOR LIM

Sedes doctrina: Jer. XVII, 1. Rom. II, 15. 1 Cot. VIII, 7.
10. 12. 1 Tim. I, 5. 19. III, 9. Hebr. IX, 14. X, 2. 22. 1 Jo.
III, 19. 20. 21.

Definitio? Conscientia est principium normativum ade quod hominis actiones ita dirigit, ut, dato de illis testimonio, animum ejus vel tranquillet, vel inquietet.

TRACTATIO.

I. NOTATIO VOCIS, qua conscientia est scientia cum alio, Deo & nobismet infise qui geonse, entra lam

II. NORMA, leximoralis anaturalis humana etiam, fed legi divinæ conveniens (1905) 121 (2000) 131

III. OBIECTUM, actiones offines actingulæ, internæ, externæ, præteritæ, præfentes, futuræ: unde nulla in actionibus indifferentia relicta.

IV. FORMA, seu officium, quod triplex: omaial Primum in prascribendo, abi conscientia est instar luaccessudis & legu. Mich 66 tun violegan Prims gan Am 2.15 Secundum in reddendo testimonio, ubi testis est:

V. OBLIGATIO: quæ summa, quia conscientiæ dictamen est dictamen ipsius Dei legislatoris.

VI. DISTINCTIO ratione norma; ubiest locch vel Recta, legi recte recte conveniens. mbone vensens, el Erronea, circa legem, aut ejus sensum & sensus applicationem aberrans. 2 J. Dom VI 15. 171m 4. 3.4. Dubia, quando de lege ipsa, aut ejus sensu & applicatione dubitatur. hac si probabilis quando de

Temeraria, qua quis fine examine ruit in actionem.

P. 396 - 402 VII. 411

II.

024

falles

gei

Sin

t colemanorma ag primana en les divinas forundaria Tinterna en conferentia pourion legem Peactionibus de dicart. de yem exacha. quen welle grafi distinguitur.

I hac normal quivad ofum frequirit 1 verum ferfuntegis 2 rettam adplicationem. 13.1 (1) a 2. Libertas eligendi homini non adini tur, et res etgendain artidrio positar el iniferentiacciónis occimitar per legos omnes artidrio positar el iniferentiacción in honorem del fitto asper la facerida in honorem del fitto asper la famina legis renelato, que obedientiaminter fine et extensine requirit. w gendi. fine condemnans. M male cognida 1 lugar applicationis. D-salle on par le mens magis in climatur

Este hamconscientiavel Intecedens vel con con il dans, vel Consequens.

FPITOME ISAGOGICA. Condeals

VII. DISTINCTIO ratione a Tionum & conclusionis de iis faciendæ: ubi conscientia est

Bona, seu pura, qua quis sibi de actione cum sui defensione bene & recte conseius est.

Mala, qua quis de actione sibi cum sui accusatione male conscius est.

Scrupuloso, seu anxia, qua quis de actione incertus hæret, nescius, utrum seutentiæ absolutionis, aut condemnationis, subjaceat.

VIII. DISTINCTIO ratione flatus in homine: ubi
conscientia est periode 1 7 m 1V. Z. Rom. XI. Z.
Dormiens, qua quis sine sensu & remorsu est, fere obbrutescens. Eph. IV. 18.

Tenera, que vel levissima aberratione afficitur, oculi naturam referens. Eg Gen 39-9.

Laxior, seu negligentior, qua quis, a sui ipsius inspe-Etione & cura remission, facile incidit in statum profundi soporis. Hebr. 111, 13.

IX. PRIVILEGIUM ac jus inæstimabile, libertas, uti humanæ naturæ insita & essentialis, ita eidem etiam ab ipso Deo relicta. Unde conscientiæ imperare, antichristianum est.

X. USUS: & quidem

1. Didascalicus in agnoseendo Sele conscientie, secundum quod ea est Dei nags myras s tribunal inferius, domesticum & inevitabile.

2. Epanorthoricus adversus illos, qui vastata conscientia etiam sidei naufragium faciunt. (Tim.l, 19. Ubi, ne conscientia siat slagellum, ea, tanquam freno & calcani, utendum est.

3. Padeuticus ad curam & custodiam bonæ conscientel 14.6.

4. Paracleticus in anima tranquillitate, tanquam continuato fabbato. p. 402-407

M. VIII.

M. VIII. ARTICULUS II.

DE

OFFICIIS ERGA DEUM.

I. SUPPOSITUM quintuplex:

1. Qualitas cultoris genuina, seu evangelica.

2. VivaDei agnitio, exhabitu illuminationis refultans.

3. Agendi modus is, ut actio ex fide profluat.

4. Agendi finis is, ut actio fit a meriti respectu aliena.)

4. Receptio & applicatio charifmatum continuata.

11. PRINCIPIUM MORALE, ipia Dei effentia, variis radians attributis, quæ officiorum sunt argumenta & incitamenta.

Ill. FUNDAMENTUM OBLIGATIONIS: quod est in opere creationis, providentiæ, redemtionis & sanctificationis.

RADIX & fons officiorum omnium, fides. Rom.XIV,
 Gal. V. 6.

V. COMPLEXUS officiorum in amore Dei, Deut, VI, 5.
Matth. XXII, 37. 1 Tim. 1, 5.

VI. SPECIES amoris & officiorum, ex attributo gratiæ ed derivandæ, funt invocation spel: & invocationis species sunt quatuor: Deprecatio, precatio, intercessio, gratiarum actio. 1 Tim. II, 1.2.

VII. SPECIES amoris & officiorum, ex attributo justiciæ & san & itatis, & simul omnipotentiæ, derivandæ: bbedientia, & tinfor Domini. el san Alaks sin Len. p.

VIII. SPECIES amoris & officiorum, ex attributorum omnium complexu, seu e Dei maiestate & gloria derivandæ: demissio hnimi & adordtio.

1X. COMPLEMENTUM horum officiorum in jure ju-

X. Sessy corum in equilibrio fiducia & fanctimonia, p. 408-426

M, VIII.

53

11.

111

M

4

VI

1X.1) Feder & ran Doul G. 23 - lefry 15, 2 definitio en religiofinmo co tio de omnifer les et infrontes. 3. Requista intercements etatione object. 3. Differ en houta from ation of sompties. Author 3.7. 4 cognotione Dination of Action of John potimina. 27 istes lever, Namero Donder Dan 406 is in 2 definitio lacks
Kistera et religión espa no sa donde transpiras a distindio in corremonalia
et moralia follocata. a Requistra atione voicentes en materia sobligado
6 cantio ne lemere vou entigo poposta vota monasia en lemera a a 1360. latrica

4) Novera nonfininatura; fil gratia, qua prohibel per ver fumnosto amorem lot. XV. 2. Nu quam recte quint shimale credite 2 fel 13 c 270
3) Rom XIV-75) el jontane fri de 1 10.3 cum f.

Jacia 2º placere elf imperentano per l'est 7 f.

11. I am bisione com l'attentio peccal. Rom 6 12 it of precationis poblinenda rettore printo fri al fant.

12. 51 vf f la victicis 1 toh t. q. phil q vs.

13. culle De la lise d'elet qualis ma assat paira

schelus thine alfil & 94 A o 9 po bustice.

III Silam ep fundamentum alligationis ininfo impens Dei que d'infum et probatur de pentialno.
stra, accedis soficions posentia De lac que.
N'Amons principiame amos Del enganos violi pesque

Rom V.5. Worma confishion de Presso unionis de communionis cum Des con un dacum findio Des placondi ycharader contentgalionin bonwsum quateny nos abstrahunda Des, isemobedientia ilologia 17. 1.101. 5.5.13 .

11. 501es. 4.80-19-15. 4.37-4-5.1. Time. 1.2. 1. Who 5.12. 7 forma inmont selenet in a nomine chante in financial la serie de la constanti de la serie de la constanti de la serie de la constanti de la constanti

VII. 17 . Tales Deul 18-47 . Inc 1 79 Lyn 2 forma infuliocon forman Sings a 00 In Talen del, 3 exemplum & feet from At plates.
2. felas Mal 1 6. Heb n. 28/4 2 forma in pulso of on Some Decanon & 3) iferer

tia a timore Jemili featione I beech obsect, principine gerty.

VIII 17 1 Sedes Gents 27 . 4:153. 6. Math & S. + Pel 5. 5 6. 4 formaine plenna Los ol milituolis Desomma tribuantur 3 profin tin qui amnes vien mobilità qui amnes vien problème qui amnes vien problème qui amnes vien problème qui amnes vien profin de qui amnes vien problème qui amnes vien profin de propre de la propre del

16-17.

Definitio, emorarinatque di cation en nostro est qualma per sos in nos medipos, quado anima como ins lotintos sobre fala sem facinal, ad pra semplam per fala sem facinal, 1. Fad curum communionis cum Deo. Hodinalum he amon Dieino fabor inalumelp Dignilal abona que en rust pertinent apina no moderalum quil emilam honepalemaficid risquogi immoderatumy his amos patum boutal tatis inducit 1118 IV. , primo amandatio tum : a letterty lum volundatis Debila a Kmahio anima prorpore hakha 6 pro-curatio gratia Dinina, inquantiqui escado Ediferent in differentes res et indifférentescrition

M. VIII. ARTICULUS 111.

DE

OFFICIIS ERGA NOS IPSOS ET ALIOS.

SECTIO I.

DE OFFICIIS ERGA NOS IPSOS, IN ORDINATO AMORE NOSTRI.

1. FUNDAMENTUM amoris erga nos ipsos nobis infiti & essentialis est in fine creatoris, ad curafi & imaginis divinæ instaurationem directo. Col 3 w. Lew 1 45.

11. DISTINCTIO amoris issus in ordinatum, qualis erat in statu ante lapsum, & qualis in ordine gratiæ restituitur, & inordinatum, eumque vel moderatum, vel immoderatum.

Ill. VIA, qua amor nostri ex inordinato ordinatus fit, est ordo panitentia & nostri abnegatio Matth. XVI, 24. Tit. Il, 12.

IV. SPECIES amoris erga nos ordinati:

1. Respectu anima: cura charismatum admittendorum & augendorum in sincera nostri inspectione, 2 6.5.5

2. Respectu corporis calt las fobrieras, seduntas in la tima.
boribus & cura Valetudinis: speciatim respectutoris genulnus setmonis usus compositions se montante de la composition della compos

3. Respectu status nostri: sidelitas cum eugazia & azeiseia in peculiari vitæ genere: mentis simplicitas circa bona opum ac honorum externa: usus moralis rerum per se indisferentium, patientia in adversis & auragusia in quacunque sorte, animi præsentiam & constantiam requirens.

4. Huc accedit digna ad beatam mortem præparatio, quæ, supposita vita sidei, perseveralitiam in salutis ordine requirit; frequent engle p. 427-442

d 5

AR-

ma no

ARTICULI III.

SECTIO II.

DE OFFICIIS ERGA ALIOS.

1. FUNDAMENTUM horum officiorum, amer Dei & nostri bene or dinatus. Matth. XXII, 37 39. hall vu. 12.

II. DIFFERENTIA amoriserga alios ordinati & inordinati, five moderatus ille fit, five immoderatus, e-

præcepti fexii & feptimi exemplis oftenfa.

ra, iis radians attributis, que nostram imitationem requirunt Matth. V, 44 seqq. VI, 12. XVIII, 35. Eph.IV, 1 Pet I, 15. 16.

IV. SPECIES amoris etga alios in officiis generalioribus: intercessio, adificatio, studium inserviendi, concordia, tolerantia, lenitas, justilia in contractibus & commerciis. &cc.

V. SPECIES amoris in officies specialioribus & relativis: uti suat illæ magistratuum & subditorum, doctorum of auditorum, maritorum of conjugum &c:

VI. SPECIES amoris in officiis specialissimis v.g. offi-

VII. SYNONYMUM horum & præcedentium officiorum funt bona opera, cum fynonymia de fervacione præceptorem Dei. in 19.15. p. 200 p.

VIII. ADJUNCTUM officiorum omniam: quod est perseverentia in cursu repovationis & gratiæ statu, post formatum quæstionis statum septem argumentis demonstrata, adjuncta sententiæ oppositæ resutatione, desumta ab impura ejus origine, summa absurditate, manisesta in omnes sanctos injuria & præsentissima noxa.

IX. OPPOSITUM & pestis, pseudadiaphoria. p,442-450

MEM-

11

Il per betun pric certum amor ordinale vel castum madinomum cum timore de intendi, vel finde chavitatisas.

fin ere a allemo form prichatinos into anos incom
ingiocares fin et tatis statio eleptraconingium ex mode.

rato qui inordinale per scortationes, adueleno meg eg omnificata fluis fine evisas, extenifications 4) Gikes. 9.3. 77 Thefy. V.17 Kom De . 8. Ejihes . 3.9. 3) Epip. Vall 2) Kom 13. ad Timothem et film 49 Hebos. 5) enhes.5. VI. 1) Sixadagansian. 2.7/hallh.5. 1 cs 3. lef. VII. 1. Ped. 1. Gal. 5. FI Sciqueridus ana peccahis proceretiens regenidasper om dem vidam flicavere postil. E. nones que sio de panderstade regnessiones Does an Limber pofitantes Sohow 1. Heff. 2. world Sollin alive

die einflem natura Hel 2:14 fet in not opere for Johns 11. Le: atrium ad unibrat cocletiam à fibilem, inquaboniet mal facture respicitad eccletiant invistileur in que l'ivercord tentes, sancture fonctionem est figura soius plantiseccle fix 1-lors. Boy, vi let 2. 5. (1) on on o l'april 10 on oniv constat es parte acuité in regimine et in flugue patia forentis et medicinalis. es na decorpora in cere tone que ha, subjectione et harmonia in ono spiritu const. Ophes 2. 16. voi et 12. 26. 24. 4) que externa sacra) Syntheticas 3) apopolica, reprenfentation se inconstis. (x. Did confideral vera ecclefir, in primise an nyelica. Epan adverte putida membre . Maduerte feparations Profes Sicha Parallet nos remebil a lang firm influenca capitis, eine go potentiam defendendi.

MEMBRUM IX.

SALUTIS CONSORTIBUS.

ARTICULUS I.

ECCLESIA.

Sedes doctrinæ: Gen. XII, 3. Matth. XIII. XVI, 18. Act. XX, 28. Eph. I, 22. 23. V. 23. feqq. 1 Tim. III, 15. &c.

Definitio: Ecclesia christiana est societas, cujus corpus sub capite Jesu Christo, per legitimum verbi & sacramentorum usum in side ac caritate conglutinatur.

I CAPUT ecclesiæ est Jesus Christus: qui caput mona-

II. CORPUS, omnes fideles, olim adumbratum per tabernaculum & templum.

fidelium cum Christo & inter fo.

IV. DISTINCTIONES; ecclefia eft
Universalis, vel particularis.

V. NOT/E, quæ, conjunctim fumendæ funt
Pura verbi prædicatio
Integra facramentorum administratio

Libertus conscientia papali jugo opposita.

VI. AFFECTIONES: fecundum quas ecclefia est una de perpetua, santia, catholica, apostolica, affista.
VII. MALA, feandala doctrina & vita, quibus mederr debehat disciplina.

VIII. HOSTIS maximus antichriftus, a meretrice Baby-

IX. USUS, inprimis elencticus adversus Pontificios.

p. 491 - 498

M. IX.

M. IX. ARTICULUS II.

DE

MAGISTRATU POLITICO.

Sedes doctrinæ: 2 Chron, XIX, 5. seqq. Dan, II, 21. Rom. 10. 16. XIII, 1. seqq. 1 Tim, II, 2.3. Tit. III, 1. 1 Pet, II, 13. 14. 17. Definitio: Magistratus est officium civile publicum 12. Deo ordinatum, ad societatem civilem ordinate & pacate regendam ac tuendam.

CONSTITUTIO magistratus: quæ ad Deum, ipsius juris naturæ & boni ordinis au torem, referenda Rom. XIII, r.

II. MODUS ad magistratum perveniendi: qui fit vel per electionem, vel per successionem, vel per successionem, vel per successionem.

III. NORMA: jus nature, scriptura sacra declaratum, & in eo speciatim regula: quod tibi velles sieri, id et iam aliis facito. Matth. VII, 12. h.e. Ma seguni maginaly,

IV. OFFICIUM: quod est

Patrium, positum in amores Legislatorium, in legislatione & rectione.

Judiciavium, in justicia administratione: quo pertinet jus gladii & belli ded finitarium. kom me Denk

V. JUS CIRCA SACRA, eaque externa: ubi bonus princeps habet, quod agat: & quidem nec parum, nec nimium: hoc est, ita, ut nec conscientiæ laqueos injiciat; nec scandala graviora impune grassari sinat.

VI. SUBDITI: qui funt homines omnium ordinum: atque ita etiam sic disti clerici. Rom. XIII, 1. In rebus vero, quæ conscientiæ repugnant, Den magis obediendum est, quam bominibus Act. IV, 19. V, 29.

VII. USUS, inprimis elenctious adversus clerum papalem. p. 451-462.

M.IX.

onen 16. yoh x 1x 11 Dent x VII 14 fax. Almamine per insbelli. Rom. X111.15 alg, vlockel, Stifferizations. ale xx 126. ga.

1. FSc. creation e eta ductions accontinelas archabligadio inter marilum et oporosu. el form a coningia onilas carnis quel dichun Do: offe wid . Anthorg.s.

11. B) voi hocordine en fa fatisfaciendum to Tim Cov. VII. Z.

111. Nobi quis ad confentiend ume finem coming i aptus.

Stein lege concessa obgrado consangrimitatis Lenis XVIII.

E) sos madrimonium initum disponentas religionis orta non tollisma trimonium (ovi VII vz.

W. Sconfenget parentum et contrahen hiert Good. 22 16.4.

No leut VIII. 3 halleris et malitiofa defertionis hallence

Nom VII 2.3. 1 for VII 39.
1875ened i dio faced obalis or Rinis confire et quia el fanctum for Ins. acceptit, quia coningrum chaft annu fonen De del

VI. 9, Navl marily langue of andersent of remcompletale ac Xfg ecclesiam, el vyor in marilo chiquin capaleccle. fice vereally.

VII is buckertines likes vi i fac com no fau c. W. 1 Pom VITZ Til 119 18el 11 18.

1x. Did: Riguilas maki monii pelenda expala integritalisetima-gine coningi; my stici, it de acia consuptione post laplum. Paracles.

M. IX. ARTICULUS III.

CONJUGIO.

Sedes doctrine: Gen. II, 18. feqq. Mal. II, 14. Matth. XIX, 3. feqq. 1 Cor. VII. Eph. V, 22. feqq. Hebr. XIII, 4. 1. Pet. III, 1-7.

Definitio: Conjugium est fœdus unius maris & unius fœe minæ indisfolubile, divinitus institutum, ad generationem prolis & mutuum vitæ adjutorium.

I. INSTITUTIO: Gen. Il, 21 - 24. ubi hujus loci

I. Senfus genuinus in Dei facto & dictos zy inque con

2. Ejus declaratio & applicatio, facta ab ipfo Christo Matth. XIX, 3. seqq.

a Paulo. I Cor. VII inprimis v. 39. coll. Rom. VII, 2.3.1. Tim III

II. CAUSSA IMPULSIVA: eaque interna: naturalis propensio. (3)
externa, utriusque sexus indigentia. Sen 11-18

III. PERSONÆ CONTRAHENTES, mas & fæmina:

1. Definita unitas, intitutioni & feopo conformis,

2. Justa etas, confilii capax.

3. Legitima babilitas a gradibus prohibitis aliena.

4. Religionis conformitas, sed limitata. 1,

contrakendo consensus de la conjugio contrakendo consensus de la contracto vinculum indissolubile, que foco hal u. 19. 19

V. OFFICIA CONJUGUM: quæ funt
communia utrique, amor, fidelitas & communia bon propria, partim mariti, partim uxoris Col. Ill, 18. 19. 12. 14.

VI. FUNDAMENTUM & ORDO fanctificationis in respectu & usu connubii mystici cum Christo.9/

VII. ADJUNCTIM, focietas patria & herilis. 1/

VIII. OPPOSITUM, in polygamia & divortiorum licentia ac concubinatu.

1X. USUS, inprimis elencticus adversus calibatum clericorum in papatu. 11. Confred efenfore & p. 463 - 469 pacy famin electronomy MEM-

VIII

XIX

alp

cele

5-1-11

ina

ium

MEMBRUM X.

DE

SALUTIS CONSUMMATIONE, SEU DE REBUS NOVISSIMIS.

ARTICULUS I.

DE

RESURRECTIONE MORTHORUM.

Sedes doctrina: Jef XXVI, 19. Dan. XII, 2. Jo. V, 28.29. VI, 39.40, XI, 24.25. I Cor. XV. Phil. III, 21 &cc.

- Definitio: Resuscitatio mortuorum est actio Christi Θεωνθζωπ8, quo is, vi gratiæ ac justitiæ suæ, corpora humana eadem numero restituet & cum animabus reduniet.
 - RESUSCITANS, filius Dei Θέανθρωπος Jo. V, 21.
 qui fuamet virture ipse resurrexit Jo. II, 19. 22.
 X, 17. 18

II. PRINCIPIUM refuscitationis: quod respects intellectus divini est omniscientia.

respectu deluntatis justitia & ompipotentia. Pod m 23.

III. RESUSCITANDI, omnessae singuli, fideles ac infideles Dam XII, 2. qui corpora cadem numero recipient, Dei sustitia sic exigente.

IV. RESUSCITATIO IPSA: ubi

1. Corporum corundem restitutio omnipotens.

2. Eorum conjunctio cum animabus.

V. CONNEXUM: quod est immutatio corporum, quæ, in adventu Christi in vita deprehendentur. i Cor. XV, 51. 52. 1 Thess. 1V, 15. 17.

VI. CONSEQUENS, gloriofa gratiæ & justitiæ demonstratio in extremo judicio.

VII. USUS: & quidem

Didascal. de sublimitate doctrina christiana. et em gmente Padeuticus ad sanctificationem corporum. it a final man Paracl. ad agros, mancos, moribundos. p. 470-475

Secretary and a

M. X.

111

Hobbit 25.600 III.coll. Shallh XXII. Ejecli XXXVII.38. 1. Patri et am forbnitus refuse: latio, quiaspopus estras 1. Theff. W. 19. et Spiritui S. Kond VIII. III b) remuneratorial vindicaloria 111) z. Cor. V. 10. Ercepts rapi enm chriporefuregeruntz. api Jun sinent, landem indmutandi.
Det membra eaden bont emaliminipea recreatione forucation W. r. cum mulationecorouptibilis in incorruptibile, etregi. V. Most afinis elegera du mordal in inpant françant mento hung de d'ince de refus rectione 1. (br. 15. 16. fque Elencht. adnet o non multos formanos quinolunteo.

1. Jack & 11. 29. 40. 11. 98. Kom & 1. 25. 26. Hane vero frem non confi-Here welle cum jud No eccletice pala conte finem muns Lac. XVII. alia alia fortamber. Al. 10 Confer contra spenerum de fine fans de fe melorum temporante offer contra spenerum de fine of many word inter our wides many of of Malz. Pet. H. q. huderal. V. Mrefied in isorum enangolium Shadth AKV. 34 cole Gal 111. 9. VIII. ali bivero diciptranfire. Shall. ALIV. Zg.

M. X. ARTICULUS II.

DE

EXTREMO JUDICIO.

Sedes doctrina : Pf. XCIV, 1. fegg. Dan. VII, 1. fegg. Matth. XXIV. XXV. Act XVII, 31. Rom, XIV, 9, 2 Cor. V, 10. 2 Theff I,6. feqq. &c. Gen TH. X VIII 75.

Definitio: Judicium extremum est actus publicus, quo Christus beautewas visibilirer comparens homines omnes, ipsosque malos angelos, secundum statum & opera sua juste judicabir. 8cc.

I. SIGNA ANTECEDENTIA, eaque propria:

- 1. Judæorum & religuarum gentium conversio. 2. Antichristi revelatio infignior 2 Thest. 11,3 8.
 - 3. Ruina Babylonis mysticæ. Apoc. XVII. XVIII.
- II. JUDEX, Christus desdewroth legislator, & legis executor.

III. JUDICIS ADVENTUS: qui erit

1. Repentinus, factus ex improvifo Matth XXIV, 42.44.

2. Piis amabilis & exoptatus Luc. XXI, 28.

3. Gloriofus cum comitatu angelorum. elar doza

4. Insignitus peculiari aliquo signo.

IV. IUDICANDI, omnes homines, etiam mali angelia & JUDICANDA omnia omnium, interna, externa. Romando

V. NORMA doctrina coelestis. loh x n. 48. //

VI. FORMA: ubi centra prom tum leghimoniane.

1. Causta cognition of the perma profumbiar Alfartaet gli

2. Cognitæ decifio & fententiæ publicatio. Mallha XV. 34.41

3. Publicatæ executio Matth XXV, 46.2 for Y. w.

VII. MINISTRI, angeli boni, & ASSESSORES, fan&i homines 1 Cor. VI, 2. 7. Tim. 1. vz.

VIII. ADJUNCTUM, confummatio seculi, posita non Min annihilatione, sed in transmutatione Jes. LXV, 17. 2 Pet . 111, 13.

IX. USUS, inprimis didascalicus de præstantia religionis revelatæ, quæ hanc doftrinam tam luculenter P. 475 - 483

M. X.

M. X. ARTICULUS III. DE VITA AC MORTE ÆTERNA.

Sedes dostrinæ: hic cadem, quæ est antecedentium.

Definitio: Vita æterna est ille status, quo Deus sideles sin fui communione & angelorum consortio æterna & inestabili gloria bealityana animala est copp

1. SUPPOSITUM, quod est in vita gratiæ, & in imaginis divinæ instauratione jam facta: utpote sine quo ordine non datur aditus ad vitamæternam Joh III, 3.5. Hebr. XII, 14. & cum ea sit bareditas Matth. XXV, 3.4.

1 Pet. I, 4. non nisi siliis & amicis Dei datur Rom. VIII,

17. Gal. Ill, 26.29.

II. PRINCIPIUM, feu caussa, Dei gratia, merito Christi nixa, prævia instauratione imaginis divinæ, non eaussæ, sed ordinis notionem habente. Uti e supposito isto liquet. I to the second of the second ordinary ord

III. OBIECTUM, quod præcipue est ipse Deus, & in eo admirandum Trinitatis & Christi mysterium. Job.XIX,

26. 27. I Cor. XIII, 12. I Jo. III, 2.

IV. FORMA, perfectissima & æterna bonorum gloriæ
perceptio, posita in absentia omnis mali & in possessione omnis boni, respectu anima & corporis, ac totius
status, poc. XXI a. Vin phil man alo XXII a.

di

V. GRADUUM DIVERSITAS, non obstante essentiali perfectione omnibus communi. Dan. XII, 3. 1 Cor. XV,

40. fegg. Gal. V1, 8.

VI. ADIUNCTUM, consortium cum fanctis angelis & hominibus. Luc. XII, 36. Hebr. XII, 22. 23. 1900 peral ou

VII. OFFICIA beatorum in Dei celebratione. Apoc.

VIII. OPPOSITUM, mors eterna: ejus Suppositum, & caussa promerens, mors spiritualis. Obiectum, regnum tenebrarum. Forma, pæna damni & sensus &c.

1X. USUS, & quidem didasc. de rel. christ. præstantia &c.

di line vifió beatifica. Y. avil. 15. Hob. XIX. tion they grow certify, r. Theff. 1. w. VIII. Defe hors whenge plate quad fines in roce; kates communione des carentes alterniserue abby emulos. Ding time Gardina Sine files hall to Ale Baleron drog from fine time on fortium cum halo Baleron drog from minimin fine of the confum mation in memory Esfect FIN 18 fil laus esgloria Frimis

Mann om mid Joil mil ifm fif miff propose so the though Phin Home oft non Chips Girty it non It for Fings sprift play yellight for first mix James on on aproffante, milita orber fre fall dang in and denging 3/8 8 03 318

